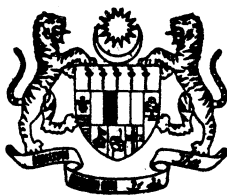

Jilid III
Bil. 23

MALAYSIA

Hari Jumaat
20hb Julai, 1973

PENYATA RASMI
OFFICIAL REPORT

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KETIGA
Third Parliament

PENGGAL PARLIMEN KETIGA
Third Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 2623]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Pengambilan Tanah (Pindaan) [Ruangan 2659]

UCAPAN-UCAPAN PENANGGUHAN:

Jalan-jalan di Kawasan Perumahan Lama [Ruangan 2704]

Tanda Haribulan pada Makanan/Barang-barang [Ruangan 2706]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KETIGA

Penyata Rasmi

PENGGAL YANG KETIGA

Hari Jumaat, 20hb Julai, 1973

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, Tan Sri DATUK CHIK MOHAMED YUSUF BIN SHEIKH ABDUL RAHMAN, P.M.N., S.P.M.P., J.P., Datuk Bendahara Perak.
- Yang Berhormat Menteri Perhubungan, TAN SRI HAJI SARDON BIN HAJI JUBIR, P.M.N., S.P.M.K. S.P.M.J. (Pontian Utara).
- „ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S., J.M.N., P.J.K. (Kelang).
- „ Menteri Pertanian dan Perikanan, TAN SRI HAJI MOHAMED GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., D.P.C.M., P.N.B.S. (Kuala Kangsar).
- „ Menteri Kerja Raya dan Tenaga, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, P.D.K., J.P. (Kinabalu).
- „ Menteri Kesihatan, TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., A.M.N., P.J.K. (Sepang).
- „ Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas, DATUK HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K. (Kota Bharu Hulu).
- „ Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan, DATUK ONG KEE HUI, P.N.B.S. (Bandar Kuching).
- „ Menteri Perusahaan Utama, Datuk HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, P.G.D.K. (Samarahan).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN ALI BIN HAJI AHMAD, S.M.J. (Pontian Selatan).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., A.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, TUAN HAJI MOHAMED BIN YAACOB, P.M.K., S.M.T. (Tanah Merah).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUSA HITAM (Segamat Utara).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Penerangan, TUAN SHARIFF AHMAD (Langat).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri, DATUK WAN ABDUL KADIR BIN ISMAIL, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu Utara).

Yang Berhormat Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kemajuan Tanah, TUAN MOHAMED BIN UJANG, A.M.N., P.J.K. (Jelebu-Jempol).

" Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran, TUAN MOHAMED BIN RAHMAT, K.M.N. (Johor Bahru Barat).

" Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN HAJI RAMLI BIN OMAR, K.M.N., P.M.P. (Krian Darat).

" Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan, DATUK HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P. (Sabak Bernam).

" NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, J.P. (Kelantan Hilir).

" Y.A.M. TUNKU ABDULLAH IBNI ALMARHUM TUANKU ABDUL RAHMAN, P.P.T. (Rawang).

" TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungun).

" PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).

" TUAN ABU BAKAR BIN UMAR (Kubang Pasu Barat).

" TUAN HAJI AHMAD BIN ARSHAD, A.M.N. (Muar Utara).

" TUAN AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Melaka Selatan).

" TUAN HAJI AHMAD BIN SAID, J.P. (Seberang Utara).

" TUAN HAJI AHMAD DAMANHURI BIN HAJI ABDUL WAHAB, P.M.P., P.J.K. (Hilir Perak).

" DR AWANG BIN HASSAN, S.M.J. (Muar Selatan).

" TUAN AZAHARI BIN MOHD. TAIB, S.M.K., J.S.M., A.M.N., J.P. (Sungai Patani).

" DATUK PENGARAH BANYANG ANAK JANTING, Q.M.C., P.N.B.S., P.B.S. (Julau).

" TUAN BOJENG BIN ANDOT (Simunjan).

" TUAN BUJA BIN GUMBILAI (Tuaran).

" AWANG BUNGSU BIN ABDULLAH (Limbang-Lawas).

" TUAN HAJI AWANG WAL BIN AWANG ABU (Santubong).

" TUAN CHAN FU KING (Telok Anson).

" TUAN CHAN SIANG SUN, A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).

" TUAN CHAN YOON ONN (Ulu Kinta).

" DR CHEN MAN HIN (Seremban Timur).

" TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).

" TUAN VALENTINE COTTER *alias* JOSEPH VALENTINE COTTER (Bau-Lundu).

" TUAN PETER PAUL DASON (Pulau Pinang Utara).

" TUAN V. DAVID (Dato Kramat).

" TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang-Lupar).

" TUAN FAN YEW TENG (Kampar).

" DATIN HAJAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Batu Pahat Dalam).

" TAN SRI FATIMAH BINTI HAJI HASHIM, P.M.N. (Jitra-Padang Terap).

Yang Berhormat TUAN THOMAS SELVARAJ GABRIEL (Pulau Pinang Selatan).

- „ TUAN HASHIM BIN GERA (Parit).
- „ TUAN RICHARD HO UNG HUN (Sitiawan).
- „ TUAN HOR CHEOK FOON (Damansara).
- „ TUAN HUSSAIN BIN HAJI SULAIMAN (Besut).
- „ DATUK KHOO PENG LOONG, P.N.B.S., O.B.E. (Bandar Sibü).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Batu Gajah).
- „ DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Bandar Melaka).
- „ TUAN LOH JEE MEE (Batang Padang).
- „ TUAN WALTER LOH POH KHAN (Setapak).
- „ TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ TUAN ANDREW MARA ANAK WALTER UNJAH (Betong).
- „ TUAN HAJI MAWARDI BIN LEBAI TEH (Kota Star Utara).
- „ TUAN MOHAMED ARIF BIN SALLEH, A.D.K. (Sabah Dalam).
- „ TUAN MOHD. DAUD BIN ABDUL SAMAD (Kuala Trengganu Selatan).
- „ TUAN MOHD. NOR BIN MD. DAHAN, A.M.N., J.P. (Ulu Perak).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, S.M.S., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN HAJI ABDUL MANAN (Kapar).
- „ TUAN HAJI MOHAMED YUSOF BIN MAHMUD, A.M.N. (Temerloh).
- „ DATUK ENSKU MUHSEIN BIN ENSKU ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N. (Trengganu Tengah).
- „ TUAN HAJI MOKHTAR BIN HAJI ISMAIL, J.S.M. (Perlis Selatan).
- „ TUAN MUHAMMAD FAKHRUDDIN BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Pasir Mas Hilir).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TUAN NG HOE HUN (Larut Selatan).
- „ RAJA NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, S.M.S., P.J.K. (Kuala Selangor).
- „ TUAN OTHMAN BIN ABDULLAH, A.M.N. (Perlis Utara).
- „ PENGARAH RAHUN ANAK DEBAK (Serian).
- „ TUAN R. C. M. RAYAN *alias* R. C. MAHADEVA RAYAN (Ipoh).
- „ TUAN SEAH TENG NGIAB, S.M.J., P.I.S. (Muar Pantai).
- „ DR S. SEEVARATNAM, P.J.K. (Seremban Barat).
- „ TUAN HAJI SHAFIE BIN ABDULLAH, A.M.N., B.C.K. (Baling).
- „ TUAN SOH AH TECK, A.M.N. (Batu Pahat).
- „ DR A. SOORIAN (Port Dickson).
- „ TUAN SU LIANG YU (Bruas).
- „ TUAN SULAIMAN BIN BULON, P.J.K. (Bagan Datoh).
- „ WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).

Yang Berhormat TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB (Krian Laut).

- „ TUAN TAI KUAN YANG, A.M.N., P.J.K. (Kulim-Bandar Bharu).
- „ DATUK TAJUDIN BIN ALI, D.P.M.P., P.J.K. (Larut Utara).
- „ DR TAN CHEE KHOON (Batu).
- „ TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bagan).
- „ TUAN TIAH ENG BEE, P.I.S. (Kluang Utara).
- „ TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).
- „ TUAN TIBUOH ANAK RANTAI (Rajang).
- „ TUAN V. VEERAPPEN (Seberang Selatan).
- „ TUAN YEH PAO TZU, A.M.N. (Tawau).
- „ TUAN YEOH TECK CHYE (Bukit Bintang).
- „ DATUK STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).
- „ TUAN HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH *alias* HAJI YUSOF RAWA (Kota Star Selatan).
- „ TENGKU ZAID BIN TENGKU AHMAD, D.P.M.K., J.M.K., S.M.K. (Pasir Mas Hulu).

YANG TIDAK HADIR :

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Menteri Luar Negeri dan Menteri Pertahanan,
TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATUK HUSSEIN, S.M.N., K.O.M. (Pekan).

- „ Timbalan Perdana Menteri, Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUN DR ISMAIL AL-HAJ BIN DATUK HAJI ABDUL RAHMAN, S.S.M. P.M.N., S.P.M.J. (Johor Timur).

Yang Berhormat Menteri Kewangan, TUN TAN SIEW SIN, S.S.M., J.P. (Melaka Tengah).

- „ Menteri Perpaduan Negara, TUN V. T. SAMBANTHAN, S.S.M., P.M.N. (Sungai Siput).
- „ Menteri Tak Berpotfolio, TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kedah Tengah).
- „ Menteri Hal Ehwal Sarawak, TAN SRI TEMENGGONG JUGAH ANAK BARIENG, P.M.N., P.D.K., P.N.B.S., O.B.E., Q.M.C. (Ulu Rajang).
- „ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Melaka Utara).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.M.K., D.S.R., S.I.M.P. (Raub).
- „ Menteri Pelajaran, DATUK HUSSEIN BIN DATUK ONN, S.P.M.J. P.I.S., M.B.E. (Johor Bahru Timur).
- „ Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan, TAN SRI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., D.I.M.P., P.D.K. (Lipis).
- „ Menteri Tugas-tugas Khas, TUAN LEE SAN CHOON, K.M.N. (Segamat Selatan).
- „ Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri dan Timbalan Menteri Pertahanan, Y.M. TENGKU AHMAD RITHAUDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, P.M.K. (Kota Bharu Hilir).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Rembau-Tampin).

- Yang Berhormat DATUK DR HAJI ABDUL AZIZ BIN OMAR, D.J.M.K., J.M.N., J.M.K. S.M.K. (Tumpat).
- „ DATUK HAJI ABDUL RAHMAN BIN YA'KUB, P.N.B.S. (Payang).
- „ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K. (Sabah Selatan).
- „ PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR (Kinabatangan).
- „ TAN SRI HAJI NIK AHMED KAMIL, D.K., P.M.N., S.P.M.K., S.J.M.K. (Ulu Kelantan).
- „ PUAN BIBI AISHAH BINTI HAMID DON, A.M.N., P.J.K. (Kulim Utara).
- „ TUAN AJAD BIN O. T. UYONG (Labuk-Sugut).
- „ CHEGU BAUDI BIN UNGGUT (Bandau).
- „ TUAN CHEN KO MING, A.M.N., P.B.S. (Sarikei).
- „ DR CHU CHEE PENG (Kluang Selatan).
- „ TUAN GOH HOCK GUAN (Bungsar).
- „ TUAN HANAFIAH HUSSAIN, A.M.N. (Jerai).
- „ TAN SRI SYED JAAFAR BIN HASAN ALBAR, P.M.N. (Johor Tenggara).
- „ TUAN LEE SECK FUN, K.M.N. (Tanjong Malim).
- „ TUAN LIM PEE HUNG, P.J.K. (Alor Star).
- „ DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Sandakan).
- „ DR MOHAMED BIN TAIB, P.M.K., P.J.K. (Kuantan).
- „ TUAN HAJI MOHD. CHIK JOHARI ONDU MAJAKIL (Labuan-Beaufort).
- „ TAN SRI HAJI MOHAMMAD SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN MOHD. SALLEH BIN DATUK PANGLIMA ABDULLAH (Darvel).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ WAN MOKHTAR BIN AHMAD, P.J.K. (Kemaman).
- „ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K., K.V.O., O.B.E. (Marudu).
- „ TUAN MUSTAPHA BIN HUSSAIN (Seberang Tengan).
- „ TAN SRI SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., J.M.N., D.P.M.J., P.I.S. (Muar Dalam).
- „ DATUK PANG TET TSHUNG, P.D.K. (Kota Kinabalu).
- „ DATUK SRI S. P. SEENIVASAGAM, S.P.M.P., D.P.M.P., P.M.P., J.P. (Menglembu).
- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.D.K. (Kuala Kedah).
- „ PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PATERA (Kimanis).
- „ TUAN TING MING KIONG (Bintulu).
- „ TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG (Kanowit).
- „ DATUK JAMES WONG KIM MIN, P.N.B.S. (Miri-Subis).

YANG HADIR BERSAMA:

Yang Berhormat Menteri Kebajikan Am, PUAN AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI, J.M.N. (Dilantik).

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

PERMOHONAN KEWARGANEGARAAN

1. Tuan Loh Jee Mee minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (i) apa telah terjadi kepada 20 permohonan kewarganegaraan di bawah Fasal 15 (3) yang telah diserahkan dalam tempoh antara 2-4-71 hingga 23-4-71 di bawah No. Tapah 162/71 hingga 190/71 di Jabatan Pendaftaran Tapah;
- (ii) sebab-sebab kelewatan dalam meluluskan permohonan-permohonan itu; dan
- (iii) kedudukan sekarang tentang permohonan-permohonan itu.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Ali bin Haji Ahmad): Tuan Yang Dipertua,

- (i) Mengikut rekod dalam Ibupejabat Pendaftaran Warganegara 20 permohonan yang berkenaan itu ada diterima. Pada waktu itu Ibupejabat ini sedang memindahkan Bahagian Kewarganegaraan ini ke tingkat yang lain di dalam bangunan yang sama. Setelah selesai kerja punggah memunggah itu maka didapati 20 borang permohonan itu telah tercicir dan sehingga hari ini belum dapat dikesan lagi. Mungkin permohonan-permohonan itu tersalah letak di antara beribu-ribu fail dan rekod-rekod yang lain. Walau bagaimanapun, butir-butir berkenaan dengan permohonan-permohonan tersebut ada tercatat dalam buku daftar di Pejabat.
- (ii) Kelewatan telah berlaku untuk menimbangkan permohonan ini oleh kerana sehingga hari ini permohonan tersebut belum dapat dikesan lagi.
- (iii) 2 di antara pemohon-pemohon telah datang dengan sendirinya ke Ibupejabat dan mereka itu telah diberi

borang-borang baharu untuk dipenuhi. Kedua-dua permohonan ini telah pun diluluskan. Usaha-usaha sedang dijalankan untuk menghubungi pemohon-pemohon yang 18 orang lagi bagi maksud untuk menasihatkan mereka memohon semula dan permohonan-permohonan ini akan diberikan keutamaan.

Tuan Loh Jee Mee: Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri beri jaminan dalam Dewan ini bahawa setiap permohonan-permohonan kewarganegaraan di bawah Perkara 15 (3) Perlembagaan akan diluluskan dalam tempoh 6 bulan?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Jawapan secara umum telah saya jawab semalam iaitu pihak Kerajaan berusaha untuk meletakkan memproses dan memutuskan perkara-perkara permohonan ini. Tetapi oleh kerana permohonan kerakyatan ini ada diterima bermelion-melion, sebab itu tidak dapat saya berikan janji dalam tempoh berapa bulankah seperti yang dikehendaki oleh Ahli Yang Berhormat itu.

PELABURAN ASING DI MALAYSIA

2. Tuan V. David bertanya kepada Menteri Kewangan jumlah penanaman modal luar di Malaysia dengan memberikan angka-angka mengikut negara-negara.

Timbalan Menteri Kewangan (Tuan Haji Mohamed bin Yaacob): Tuan Yang Dipertua, mengikut kajian terakhir terhadap Syarikat-syarikat Tanggungan Berhad, yang dibuat oleh Jabatan Perangkaan, jumlah pelaburan asing di Semenanjung Malaysia pada akhir 1970 dianggarkan dalam lingkungan M\$3 laksa. Ini adalah pelaburan dari orang-orang asing dan Syarikat-syarikat luar negeri. Dari jumlah M\$3 laksa ini, M\$1.6 laksa adalah pelaburan yang dibuat oleh Ibu-ibu pejabat di luar negeri menerusi cawangan-cawangannya yang ada di Semenanjung Malaysia yang mana angka pecahan tidak terdapat. Baki sebanyak M\$1.4 laksa itu adalah pelaburan dari orang-orang asing yang mana angka pecahannya seperti berikut:

\$602 juta	...	...	Singapura
\$428 juta	...	...	Inggeris

\$ 88 juta	...	...	Amerika Syarikat
\$ 52 juta	...	...	Jepun
\$246 juta	...	...	Lain-lain

Kajian ini tidak termasuk Sabah dan Sarawak.

KUMPULANWANG SIMPANAN PEKERJA

3. **Tuan V. David** bertanya kepada Menteri Kewangan jumlah wang dalam tabung Kumpulanwang Simpanan Pekerja-pekerja dan jumlah yang telah digunakan di dalam projek pembangunan Rancangan Lima Tahun Malaysia Yang Kedua.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang Dipertua, lebih daripada 95% jumlah wang yang terkumpul di Kumpulanwang Simpanan Pekerja telah dilaburkan dalam sekuriti Kerajaan dengan jumlah nilai pada penghujung Mei tahun ini dianggarkan sebanyak lebih sedikit dari \$2,811 juta. Jumlah wang yang hampir \$40 juta telahpun dilaburkan pada waktu dahulu di dalam sekuriti Kerajaan asing, dan kira-kira \$100 juta dalam bentuk pinjaman debencer dan gadaijanji. Ada sedikit pelaburan yang lebih sedikit dari \$500,000 dalam saham-saham amanah.

Saya tidak dapat memberitahu dengan tepat kepada Ahli Yang Berhormat bagaimanakah caranya wang Kumpulanwang Simpanan Pekerja digunakan bagi projek-projek pembangunan di bawah Rancangan Malaysia Kedua. Sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedar, wang yang didapati oleh Kerajaan dengan cara pinjaman, adalah dikreditkan kepada Kumpulanwang Pembangunan di bawah Akta Kumpulanwang Pembangunan dan hanya dapat digunakan bagi tujuan-tujuan yang disebutkan di dalam Akta ini sahaja. Untuk menunjukkan besarnya jumlah wang ini, Kumpulanwang telah membeli sekuriti Kerajaan Persekutuan berjumlah lebih sedikit dari \$762 juta pada tahun 1971 dan 1972 hingga penghujung bulan Mei tahun ini. Patutlah diingat bahawa Kumpulanwang mendapat faedah di atas sekuriti-sekuriti ini, dan faedah ini tidak dikenakan cukai pendapatan. Kerajaan sebagai seorang majikan ialah juga pencarum besar kepada Kumpulanwang ini.

Tuan Yeoh Teck Chye: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Bolehkah Menteri

yang berkenaan beri tahu Dewan ini, bila Kerajaan boleh buat increase dalam contributor's contribution to the E.P.F.?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Minta maaf, saya tidak berapa faham. What increase?

Tuan Yeoh Teck Chye: Increase the rate of contribution.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Ini soalan lain.

Tuan V. David: Bolehkah Kerajaan fikir bila pindaan atas Undang-undang E.P.F. ditambah lagi contribution seperti sekarang ini daripada 5% dinaikkan jadi 10%?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Inipun soalan lain.

Tuan Hashim bin Gera: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Mengikut penjelasan yang diberikan oleh Timbalan Menteri Kewangan tadi wang E.P.F. itu telahpun dilaburkan dengan diberi pinjaman kepada pemodal-pemodal atau swasta untuk memajukan Rancangan Malaysia Yang Kedua. Adakah tidak wang Kumpulanwang Simpanan Pekerja itu diberi pinjaman kepada swasta bumiputra untuk membuka perniagaan, sebagaimana yang telah diberi pinjaman wang kepada Merlin Hotel?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang Dipertua, Ahli Yang Berhormat itu salah dengar jawapan saya. Sebenarnya wang E.P.F. tidak dilaburkan kepada kompeni mana-manapun.

Tuan V. David: Soalan tambahan. Bolehkah Kerajaan meminjamkan wang Lembaga E.P.F. untuk membina rumah-rumah murah kepada pekerja-pekerja?

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Saya rasa belum lagi.

CUKAI KEUNTUNGAN BIJIH TIMAH

4. **Tuan Su Liang Yu** minta Menteri Kewangan menyatakan samada Kementerian beliau dapat menimbang menghapuskan cukai keuntungan sebagai cukai tambahan yang telah dikuatkuasakan semasa konfrantasi Indonesia dahulu untuk menggalakkan pengeluaran bijih timah dan perindustrian yang lain di negeri ini.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang Dipertua, sebagaimana yang diterangkan dalam ucapan belanjawan Yang Berhormat Menteri Kewangan bagi tahun 1965 dalam dewan ini cukai keuntungan bijih timah (profit tax) telahpun direka supaya tidak melibatkan pengeluar-pengeluar bijih timah yang kecil tetapi dikenakan kepada pengeluar-pengeluar yang mana mempunyai kedudukan yang boleh membayar. Oleh hal yang demikian cukai itu tidak kena dibayar oleh seseorang pengeluar melainkan jika keuntungannya daripada melombong bijih lebih daripada keuntungan biasa sebanyak \$100 sepikul atas logam bijih yang diperolehi daripada bijih timah yang dijual dan jumlah keuntungan bijih melebihi \$10,000 setahun. Keuntungan biasa (standard profit) ini adalah difikirkan tinggi dan cukai ini hanya terbayar atas bahagian keuntungan bijih yang lebih daripada keuntungan biasa dan pada kadar 10% sahaja. Oleh yang demikian, Ahli Yang Berhormat boleh mengetahui bahawa cukai itu adalah terbayar hanya oleh syarikat-syarikat bijih yang terbesar dan yang mampu sahaja. Oleh itu saya tidak fikir cukai ini tidak mengalakkan pengeluaran, begitu juga pembangunan perusahaan-perusahaan yang menggunakan bijih. Oleh sebab-sebab ini dan juga kehendak-kehendak hasil negara, kami tidak cadangkan untuk menghapuskannya.

HARGA GULA—SELARASKAN

5. Awang Bungsu bin Abdullah minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan samada Kerajaan akan mengambil langkah menyelaraskan harga gula supaya harga di Sarawak seimbang dengan harga di Kuala Lumpur.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Musa Hitam): Tuan Yang Dipertua, langkah-langkah terhadap penyamaan harga gula di antara Negeri-negeri di Malaysia Timur dengan Semenanjung Malaysia telahpun dibuat semenjak 1hb Januari, 1973 dengan tujuan untuk membolehkan Malaysia Timur dapat gula yang dikeluarkan dalam negeri dengan harga yang lebih murah jika dibandingkan dengan gula yang diimport dari luar negeri. Dalam melaksanakan penyamaan harga bagi seluruh Malaysia adalah perlu dibuat kajian atas akibat penyamaan tersebut ke atas pengguna-pengguna oleh kerana penyamaan harga akan melibatkan kos pengedaran bagi seluruh

Malaysia. Selain dari itu perubahan perlu juga dibuat terhadap penyamaan cukai eksais dan cukai impot mengenai gula.

Disebabkan langkah-langkah penyamaan yang telah diambil terhadap harga gula, maka harga runcit gula di Malaysia Timur telah turun 5 sen sekati semenjak 1hb Januari, 1973.

Awang Bungsu bin Abdullah: Tuan Yang Dipertua, bolehkah Yang Berhormat Menteri Perdagangan dan Perindustrian mengkaji semula harga gula di Sarawak yang sangat-sangat jauh bezanya dengan harga di Semenanjung Malaysia lebih-lebih lagi di luar bandar pada masa sekarang?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang Dipertua, ulangkaji sudahpun dibuat semenjak 1hb Januari, 1973, seperti yang saya sebutkan tadi dan ini baharulah beberapa bulan sahaja. Kalau dibandingkan harga gula sebelum 1hb Januari, 1973 adalah didapati bahawa harga gula di Sarawak ialah 55 sen sekati, tetapi pada masa ini telah turun kepada 50 sen sekati. Ini bermakna bahawa harganya sudahpun turun setakat ini mengikut kepada kiraan-kiraan yang difikirkan adil dan patut untuk kepentingan rakyat di negeri Sarawak.

Awang Bungsu bin Abdullah: Saya berterima kasih kepada Timbalan Menteri. Pada masa sekarang harga gula di luar bandar dan di dalam kadar harganya masih lagi 60 sen dan terdapat juga di luar bandar harganya 90 sen-\$1. Apakah langkah Yang Berhormat Menteri akan ambil tindakan?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang Dipertua, saya berharap Ahli Yang Berhormat itu akan memberi butir-butir yang lanjut dan tepat berhubung dengan soal harga gula di Sarawak ini, tetapi apabila kita mengkaji atas soal harga gula di negeri Sarawak, saya harap Ahli Yang Berhormat juga ingat bahawa nampaknya soal perhubungan di antara satu tempat dengan satu tempat di negeri Sarawak itu sangat sukar dan berkehendakkan belanja yang terlampau lebih kalau dibandingkan di Semenanjung Malaysia. Mungkin didapati bahawa di sesuatu tempat di negeri Sarawak itu kerana kos ataupun harga pengangkutan yang begitu tinggi agaknya oleh sebab kekurangan kemudahan-kemudahan pengangkutan harganya mungkin lebih daripada yang telah dipersetujukan.

Tuan Luhut Wan: Soalan tambahan. Oleh kerana Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa communication di luar bandar di negeri Sarawak itu sangat sukar, adakah Kementerian beliau bercadang supaya memberikan subsidi yang lebih besar kepada penjual-penjual gula di luar-luar bandar di negeri Sarawak?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang Dipertua, setakat ini Kerajaan cuma mampu memberi subsidi mengikut kekurangan cukai sahaja yang berbeza daripada cukai yang dikenakan kepada penjual-penjual gula di dalam kawasan Semenanjung Malaysia. Cukai yang telah dikurangkan ini sangat jauh bezanya, sangat special dan istimewa telah diberikan kepada negeri Sarawak.

JAWATANKUASA BERTINDAK PEKERJA-PEKERJA LADANG/ LOMBONG

6. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan tindakan yang telah diambil oleh pihak Kerajaan sejak perlantikan Jawatankuasa Khas Kabinet untuk mengkaji penderitan pekerja-pekerja ladang supaya dapat memberi satu tawaran yang adil dan tempat yang sejajar kepada pekerja-pekerja ladang dalam bidang kemajuan ekonomi di negeri ini.

Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Datuk Abdul Samad bin Idris): Tuan Yang Dipertua, saya jangka Ahli Yang Berhormat itu merojok kepada Jawatankuasa Bertindak Mengenai Kebajikan Pekerja-pekerja Ladang dan Lombong, jika demikian lapuran Jawatankuasa ini sedang dipertimbangkan oleh Kerajaan sekarang. Sebagaimana Ahli Yang Berhormat patut sedar bahawa Jawatankuasa Bertindak ini adalah mengambil perhatian akan kebajikan pekerja-pekerja ladang dan lombong termasuk perumahan dan perakuan-perakuan telah dibuat oleh Jawatankuasa Bertindak ini mengenai rancangan memiliki rumah pekerja-pekerja yang berkenaan.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa masalah-masalah yang dihadapi oleh pekerja-pekerja ladang dan lombong sangat rumit dan sangat panjang khususnya pekerja-pekerja yang dibuang daripada ladang-ladang getah di mana kadar pengangguran sangat tinggi. Perkara itu

bukan sahaja diakui oleh orang, tetapi telah diakui oleh Yang Berhormat Menteri Perpaduan Negara, bekas Presiden M.I.C., rakan kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, di mana dia mengaku bahawa pekerja-pekerja yang dibuang daripada ladang getah (unemployed) tidak boleh dapat kerja, menjadi beggars, selama 10-20 tahun tidak boleh selesai. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri bersetuju bahawa sangat perlu mengadakan satu unit khas atau jabatan khas untuk menumpukan tenaga, masa dan fikiran untuk mengatasi masalah-masalah sosial dan ekonomi yang dihadapi oleh pekerja-pekerja ladang dan lombong.

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang Dipertua, pada umumnya soalan itu tidak ada kaitan dengan soalan yang asal ini, tetapi di atas kesedaran inilah Kerajaan telah menubuhkan Jawatankuasa ini.

Tuan V. David: Tuan Yang Dipertua, sudah sampai 15 tahun kita merdeka baharu kita adakan sebuah Jawatankuasa untuk pekerja-pekerja ladang getah, tetapi bolehkah Yang Berhormat Menteri berjanji di dalam Dewan ini, bilakah lapuran ini boleh dikeluarkan, dan berapa lama masanya Kerajaan boleh mengambil tindakan di atas lapuran ini?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Yang Berhormat boleh tunggu dan lihat.

Tuan V. David: Tuan Yang Dipertua, jawapan ini sebagai post-dated cheque. Yang Berhormat hendaklah terangkan di Dewan ini, kerana ramai pekerja-pekerja telah hilang pekerjaan di ladang-ladang, perkara kesusahan pekerja-pekerja ladang ini telah dibawa beberapa kali. Bolehkah disiasat dengan segera perkara ini dan dibawa ke dalam Dewan ini ataupun mengambil tindakan dalam masa 3 bulan.

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang Dipertua, kalau Yang Berhormat itu memahami jawapan saya tadi dia mengerti bahawa lapuran itu telahpun siap dan dalam pertimbangan Kerajaan sekarang. Jadi soal bila akan diumumkan; tunggu dan lihatlah.

Tuan V. David: Lapuran itu dalam tangan Cabinet, bolehkah lapuran ini diumumkan dalam masa 3 bulan, atau mengambil tindakan atas lapuran itu dalam masa 3 bulan dari sekarang?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang Dipertua, itu terpulanglah kepada Perdana Menteri.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang Dipertua, oleh kerana hal itu suatu perkara yang besar kepada pekerja-pekerja ladang yang telah dibuang kerja ialah perumahan yang disebutkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri, adakah pihak Kerajaan berhubung atau mengemukakan kepada Yang Berhormat Menteri Kemajuan Tanah, bagi mengadakan satu rancangan untuk pekerja-pekerja ladang dengan memberi mereka tanah untuk sara hidupnya?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang Dipertua, semuanya itu ada terkandung di dalam laporan itu, tunggu sahajalah pengumumannya.

Tuan Hashim bin Gera: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Apakala ladang itu dipecah-pecahkan, buruh-buruh mengangsur dan tidak bekerja. Bagi mereka yang bukan warganegara, tidakkah boleh menghantar balik ke negerinya masing-masing supaya tidak membebankan kepada negara?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang Dipertua, soalan itu tidak ada kaitan dengan soalan asal.

Tuan Loh Jee Mee: Tuan Yang Dipertua, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberi tahu Dewan ini berapakah jumlah pekerja-pekerja yang telah dibuang kerja di dalam tempoh 10 tahun yang lalu?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Itu soalan lain.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang Dipertua, laporan yang telah disediakan itu satu laporan yang sangat mustahak, bukan sahaja kepada pekerja-pekerja ladang tetapi juga kepada umum, kenapa laporan itu tidak boleh diumumkan kepada orang ramai untuk orang ramai meneliti, timbang dan kaji?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Saya telah terangkan tadi dalam kajian Kerajaan sekarang ini.

Tuan V. David: Election of the M.I.C. President sudah selesai. Jadi laporan itu boleh diumumkan supaya dapat dibaca oleh semua orang. Timbalan Menteri Buruh dan

Tenaga Rakyat tolong memberitahu kepada Perdana Menteri supaya mengeluarkan laporan ini supaya semua orang tahu kandungan laporan ini. Saya cuma merayu kepada Menteri supaya tindakan segera atas laporan ini untuk memberi kehidupan baharu kepada pekerja-pekerja

Tuan Yang Dipertua: Apa dia soalnya? Itu yang saya mahu tahu, bukan kenyataan.

Tuan V. David: Soalan saya ialah saya merayu kepada Yang Berhormat Menteri.

Tuan Yang Dipertua: Rayuan itu bukan soalan.

INSTITIUT TEKNOLOJI MARA— PINJAMAN/BIASISWA

7. Tuan Edwin anak Tangkun minta Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar menyatakan kriteria bagi penuntut-penuntut untuk mendapatkan pinjaman dari rancangan pinjaman baru Institiut Teknologi MARA seperti mana yang diumumkan oleh Pengarahnya pada 19hb Mei, 1973 dan tersiar dalam *Straits Times*; bagaimanakah pinjaman-pinjaman ini dijamin dan samada keutamaan akan diberikan kepada kaum bumiputra yang miskin di Sarawak.

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang Dipertua, sebenarnya rancangan ini masih lagi dalam pertimbangan dan belumlah dapat diumumkan butir-butirnya setakat ini. Akan tetapi untuk pengetahuan Ahli Yang Berhormat itu bahawa di Sarawak cawangan Institiut Teknologi MARA akan dibuka pada 1hb Ogos, 1973 ini, dan di Sabah telahpun dibuka. Jadi soal biasiswa dan lain-lain itu adalah mengikut sebagaimana Institiut Teknologi MARA di Petaling Jaya.

KEGELISAHAN PERUSAHAAN

8. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan:

- (i) samada beliau sedar bahawa bertambahnya kegelisahan perusahaan di negara ini adalah kerana akibat secara langsung undang-undang anti-buruh yang telah diluluskan oleh Kerajaan yang menggalakkan majikan-majikan bersikap sangat tidak munasabah terhadap pekerja-pekerja mereka;

- (ii) samada beliau sedar bahawa bertambahnya kegelisahan perusahaan ini adalah juga disebabkan majikan-majikan bersikap kasar terhadap pekerja-pekerja mereka kerana majikan-majikan itu sedar bahawa mereka boleh mempergunakan kesempatan dengan adanya cuma dua buah mahkamah perusahaan saja di negara ini dan oleh sebab itu, mahkamah-mahkamah ini tidak boleh menyelesaikan dengan segera kes-kes yang di bawa ke hadapan mereka; dan
- (iii) samada beliau akan menubuhkan mahkamah-mahkamah perusahaan di setiap Negeri di negara ini supaya dapat menyelesaikan dengan segera kes-kes pertikaian perusahaan yang kian bertambah bilangannya di seluruh negara ini kerana sikap majikan-majikan yang tidak menasabah itu.

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang Dipertua, saya tidak begitu mengerti akan satu ayat yang disebutkan di sini, kerana akibat secara langsung undang-undang anti-buruh yang telah diluluskan oleh Kerajaan. Saya fikir tidak ada orang yang siuman fikirannya boleh meluluskan satu undang-undang yang anti-buruh dalam Dewan ini. Dengan kerana itu soalan ini tidaklah boleh ditimbulkan di sini dan rasanya membuang masa saya hendak menjawab.

Yang Kedua, seperti yang telah dinyatakan dalam jawapan di atas dan juga di lain-lain dalam Dewan ini di masa yang sudah, kegelisahan perusahaan tidak ada erti kata yang sebenarnya. Mengenai kedudukan Mahkamah Perusahaan saya ingin menyatakan bahawa pada masa ini Mahkamah Perusahaan mempunyai seorang President dan 2 orang Pengerusi dan tidaklah benar bahawa Mahkamah Perusahaan tidak dapat membereskan dengan segera kes-kes yang di-rojokkan. Pihak-pihak majikan tidak boleh melewati kes mereka, begitu juga pihak pekerja, semua kes adalah diselenggarakan dengan seberapa segeranya.

Soalan yang ketiga, setakat ini Kerajaan tidak bercadang untuk menubuhkan Mahkamah Perusahaan tiap-tiap negeri di negara kita ini, kerana Mahkamah Perusahaan Kuala Lumpur boleh membicarakan kes yang di lain-lain tempat apabila perlu.

Walaupun bagaimanapun, saya ingin memaklumkan bahawa kedudukan perburuhan sentiasa diawasi dari semasa ke semasa.

Tuan V. David: Tuan Yang Dipertua, soalan ini ada 3 seksi, nombor (ii) dan nombor (iii) berkenaan dengan Mahkamah Perusahaan.

(Dengan izin) From the past experience, the Presidents or the Chairmen of these Courts were unable to decide on cases, which had caused considerable delays; and even when such decisions are made, the employers do appeal to the High Court and the Federal Court of Appeal and in certain cases to the Privy Council. Will the Minister look into these laws, so that decisions of these Courts will be final and conclusive and there shall be no appeals further than that, because it causes delays—for years sometimes—whereby the poor worker becomes the victim and suffers the most in this type of cases? I would ask the Minister whether he will be prepared to look into this legislation? I have got examples of many cases which have gone to the Federal Court of Appeal.

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang Dipertua, soalan itu bolehlah diambil ingatan, tetapi saya suka menarik perhatian Dewan ini iaitu tidak banyak perkara-perkara yang dikatakan delay bertahun-tahun itu. Memang ada perkara itu yang lambat sedikit, kerana beberapa sebab, tetapi tidaklah sampai bertahun-tahun. Jadi saya menyatakan bahawa dalam beberapa perkara bolehlah diambil perhatian.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang Dipertua, oleh kerana kadang-kala kesatuan sekerja di negara ini ada meluluskan ketetapan menyeru supaya Kerajaan meminda Undang-undang Buruh yang tidak bersimpati dengan asperasi buruh, dan M.T.U.C. pun ada menyeru kepada Kerajaan bahawa dalam Undang-undang Buruh ada banyak fasal yang anti-buruh, adakah Kerajaan bercadang meminda Fasal-fasal begitu.

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang Dipertua, itu soalan lain.

LADANG CARA BERJENTERA

9. **Tuan Edmund Langgu anak Saga** (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan samada Kerajaan akan mengadakan suatu rancangan panduan

untuk mengkaji kemungkinan perladangan campur kejenteraan berasaskan lebih banyak cara saintifik di Malaysia untuk meninggikan taraf hidup dan membuat Malaysia cukup keperluan sendiri dari segi pengeluaran barang makanan.

Menteri Pertanian dan Perikanan (Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi):

Tuan Yang Dipertua, kajian kemungkinan atas anika perladangan berjentera telah dijalankan oleh Jabatan Pertanian beberapa tahun yang lampau. Jabatan Pertanian telah membuat percubaan semenjak tahun 1961 lagi berkenaan rancangan kejenteraan ladang. Rancangan anika perladangan berjentera telah dapat dipertunjukkan oleh Jabatan itu dan latihan-latihan bagi petani-petani dimulakan semenjak Rancangan Malaya Kedua. Latihan-latihan di dalam bidang kejenteraan ladang sekarang dijalankan di Pusat Latihan Kejenteraan Ladang di Bumbong Lima dan Lundang di Kelantan. Sebagai hasil dari usaha yang dijalankan itu beberapa orang petani-petani yang progresif telah menjalankan anika perladangan berjentera sekarang. Oleh itu Kementerian Pertanian dan Perikanan berpendapat rancangan perintis tidak lagi perlu diadakan.

Kementerian Pertanian dan Perikanan mengkui kejenteraan ladang boleh digunakan untuk menambah kecekapan pengeluaran terutamanya bagi peladang-peladang yang mengusahakan pengeluaran hasil-hasil pertanian secara besar-besaran.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan. Bolehkah Yang Berhormat Menteri memberitahu Dewan ini bilakah Dewan ini boleh mendapat suatu laporan berkenaan perladangan campur kejenteraan?

Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Tuan Yang Dipertua, saya tidak faham apa kehendak Ahli Yang Berhormat itu kerana Kementerian saya tidak dikehendaki membuat laporan itu ke Parlimen di bawah mana-mana undang-undang sekalipun.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang Dipertua, sekarang kita tahu Kementerian Pertanian ada suatu rancangan perladangan campuran kejenteraan rancangan itu penting sekali. Oleh itu, saya hendak tahu bila kita boleh dapat laporan itu?

Tuan Yang Dipertua: Soalan itu sudah dijawab.

HASIL KAYU-KAYAN

10. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan adakah Kerajaan sedar tentang hasil kayu-kayan di hutan Malaysia telah berkurangan, akibat dari banyak pembukaan rancangan-rancangan tanah yang besar-besar. Apakah penyiasatan yang telah dibuat atas hal ini dan apakah langkah yang diambil untuk mengatasi masalah ini.

Menteri Perusahaan Utama (Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud):

Tuan Yang Dipertua, sangkaan Yang Berhormat bahawa hasil dari kayu-kayan sekarang ini berkurangan akibat dari pembukaan banyak rancangan-rancangan tanah yang besar-besar adalah tidak betul. Disebaliknya hasil kayu-kayan negara kita adalah meningkat dari tahun ke tahun. Misalnya, di Semenanjung Malaysia, dalam tahun 1960, pengeluaran kayu ialah 1.5 juta tan dan hasilnya \$18 juta. Dalam tahun 1972 pengeluaran kayu ialah 5.6 juta tan dan hasilnya \$73 juta.

Dari angka-angka itu jelaslah kepada Ahli Yang Berhormat bahawa pengeluaran dan hasil-hasil daripadanya telah pun bertambah hampir-hampir 4 kali ganda dalam 11 tahun yang lepas.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Sebagaimana yang telah dinyatakan oleh Yang Berhormat Menteri Perusahaan Utama tadi bahawa pengeluaran kayu dan hasilnya adalah bertambah pada setiap tahun, tidakkah Yang Berhormat sedar bahawa pembukaan kawasan perladangan secara besar-besaran itu mengakibatkan kurangnya bahan-bahan tersebut di negara ini, pada masa yang akan datang? Apakah rancangan yang telah dibuat oleh Kementerian beliau untuk mengatasinya memandangkan kepada kehendak hasil negara kita di masa yang akan datang?

Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud: Tuan Yang Dipertua, soal menebang hutan, soal menyimpan hutan dan soal membuka tanah itu untuk menjadi skim adalah soal pemilihan daripada hasil mana yang lebih baik untuk negara ini, dan untuk ini Kerajaan telahpun menimbang tiap-tiap kali membuka sesebuah

kawasan samada lebih baik membuatkan kawasan itu jadi rancangan tanah ataupun menyimpankannya menjadi satu kawasan kayu-kayan yang akan boleh menumbuhkan perusahaan kayu-kayan. Perkara ini sentiasa dirundingkan di antara Kementerian saya dan Kementerian Pertanian untuk mencapai hasil yang paling baik.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Soalan tambahan, oleh kerana ada tercatat dalam soalan saya berkaitan dengan perkara tersebut, maka saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Menteri Perusahaan Utama dalam perkara penyiataan berhubung dengan cadangan kita untuk merezebkan kawasan perkayuan bagi menjamin hasil kayu-kayan di masa yang akan datang itu apakah yang telah dibuat oleh beliau?

Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud: Tuan Yang Dipertua, Kerajaan telah memberikan satu dasar perhutanan sementara kepada Kerajaan-kerajaan Negeri dan memberi panduan tentang mana kawasan-kawasan yang patut disimpan sebagai Hutan Simpanan. Pada amnya panduan-panduan itu telahpun diikuti sungguhpun ada kawasan-kawasan yang kita ingin hendak simpankan sebagai kawasan kayu telahpun dibuka, kerana desakan daripada rakyat sendiri untuk membuka satu rancangan tanah di satu-satu tempat di peringkat Negeri.

Tuan Hashim bin Gera: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan mengikut keterangan Menteri Perusahaan Utama tadi berjuta-juta hasil perusahaan balak yang dikeluarkan di negara ini, bolehkah Menteri berkenaan itu menyatakan dalam Dewan ini, daripada wang yang berjuta-juta hasil daripada kayu balak itu berapa banyak yang masuk ke dalam saku bumiputra yang mengambil bahagian dalam perusahaan itu atau adakah bumiputra itu setakat mendengar nombornya sahaja.

Tuan Yang Dipertua: Itu soalan lain.

Tuan Hashim bin Gera: Saya fikir bercampur fasal cukai dan hasil itu. *(Ketawa)*

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan lagi. Dari apa, yang saya tahu bahawa penyiataan untuk mengekalkan bahan perkayuan di

negeri ini adalah dibuat lama dahulu. Apa yang saya tahu ialah sebelum merdeka lagi. Apakah benar kenyataan itu dan jika tidak benar apakah ada Kementerian ini telah membuat survey berhubung dengan masalah ini dan hasilnya bagaimana?

Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud: Memang betul, Tuan Yang Dipertua, bahawa asas daripada dasar perhutanan sementara itu telah dibuat pada masa yang lama dahulu, dan oleh sebab itu maka perundingan telah dijalankan dengan Kerajaan-kerajaan Negeri supaya menyimpankan beberapa kawasan dalam negeri itu untuk menjadi Hutan Simpanan. Kalau saya tak salah, jumlah kawasan hutan di Semenanjung Malaysia ini yang akan direzebkan ialah 10 juta ekar.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Tuan Yang Dipertua, saya hendak bertanya, tadi Yang Berhormat Menteri ada menerangkan iaitu hasil kayu-kayan kita 4 kali ganda bertambah semenjak 10 tahun yang lalu. Saya memang akuriah di atas perkara hasil 4 kali ganda itu, tetapi barangkali 10 kali ganda pula hutan yang diberikan kepada orang ramai supaya mengeluarkan kayu itu. Yang menjadikan soalan kepada saya sekarang iaitu adakah hutan yang dikerjakan pada hari ini samada di Sabah, Sarawak atau di Semenanjung ini apabila ditebang, diambil kayunya, adakah ditanam semula hutan itu untuk hasil pada masa yang akan datang?

Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud: Tuan Yang Dipertua, sebenarnya di dalam kawasan di bawah iklim Malaysia ini dengan secara amnya tidak payahlah kita berusaha hendak menanam semula hutan-hutan yang telah kita tebang, kerana telah didapati cukup kalau kita pandai meninggalkan pokok-pokok yang kecil sebagai permulaan regeneration exercise pada masa akan datang. Di Sarawak perkara ini telah berjalan dengan cukup baik, di Semenanjung Malaysia ini pun baik juga. Di Sabah saya pun tidak tahu, kerana mengenai soal hutan di Sabah saya tidak mendapat lapuran sama sekali.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Dalam jawapan Yang Berhormat Menteri Perusahaan Utama tadi telah mengatakan kita sedia ada kawasan perhutanan di Malaysia Timur dan Barat. Saya hendak tahu daripada Kementerian ini, adakah sedar bahawa ada

kumpulan-kumpulan orang jahat menebang kayu-kayan kita itu dengan menggunakan bulldozer waktu malam hari. Kiranya ada, apakah langkah yang sedang dibuat oleh Kementerian ini?

Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud: Tuan Yang Dipertua, itu soalan lain.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua, Tadi Yang Berhormat Menteri mengatakan kita tidak payah menanam pokok-pokok baharu di ladang-ladang yang sudah dipotong sebab beliau menerangkan bahawa pokok-pokok yang kecil boleh regenerate. Saya hendak bertanya kepada Yang Berhormat Menteri pokok yang sudah regenerate ialah pokok-pokok yang tidak baik, adakah satu rancangan untuk menanam pokok-pokok yang baik?

Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud: Asas soalan Ahli Yang Berhormat itu tidak benar, Tuan Yang Dipertua. Bukan pokok yang kecil yang tinggal itu tumbuh, itu tidak baik. Sebenarnya yang tidak baik itu, kita bunuh dengan racun, yang baik, kita biar tumbuh.

Tuan Ng Hoe Hun: Tidakkah ada rancangan untuk menanam kayu-kayan yang baik seperti cengal batu dan merbau?

Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud: Tuan Yang Dipertua, saya sudah katakan tadi di kawasan tropics tumbuh-tumbuhan jadi sangat, tidak payah kita hendak tanam, kerana anak-anak kayu itu sudah ada di sana. Apa pula yang hendak ditanam lagi?

Tuan Ng Hoe Hun: Tadi Yang Berhormat Menteri menerangkan pokok yang tidak baik Kementerian ada meracunkan untuk mematikan pokok itu, tetapi pokok yang baik sudah dipotong. Kalau sudah dipotong mana ada benih lagi, macam mana hendak hidup lagi. Pokok yang baik seperti pokok durian kalau sudah dipotong mana ada benih lagi?

Tuan Yang Dipertua: Yang Berhormat Menteri faham tidak payah begitu begini.

Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud: Tuan Yang Dipertua, Ahli Yang Berhormat tidak faham soalan ini rupanya.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya faham. Ini untuk menjaga forest reserve kita, kalau kita potong semua pokok-pokok yang baik mana

ada benih lagi, macam mana hendak hidup. Kalau disapu racun kepada pokok-pokok yang tidak baik, hutan itu akan habis, tidak ada pokok. Masaalah ini macam mana hendak diselesaikan?

Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud: Ini pandangan Ahli Yang Berhormat sahaja dan saya kata dia salah.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan. Saya hendak tahu sahaja, adakah satu rancangan, bila atau mahukah dibuat satu rancangan untuk menanam pokok-pokok yang baik, itu sahaja?

Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud: Tuan Yang Dipertua, kebanyakan kawasan-kawasan yang kita telah tebang, kita usahakan sebagai regenerated area, iaitu kawasan-kawasan yang kita biarkan tumbuh dengan anak-anak pokok yang ada di kawasan itu sendiri. Ada di kawasan-kawasan lain di mana kita hendak menanam satu jenis pokok tentu yang bukan tumbuh dengan cara natural. Misalnya di Perlis, kita tanam dengan pokok Jati, kerana pokok Jati tidak ada dalam negeri Malaysia pada asalnya. Ada juga di tempat-tempat lain, kita tanam dengan pokok Pines, Araucaria, iaitu benih-benih yang datang daripada luar negeri. Melainkan kita hendak tanam satu jenis pokok yang tidak ada dalam Malaysia ataupun tidak tumbuh dalam kawasan itu, kita tidaklah hendak menanamkan pokok-pokok kecil.

BANJIR DI KUALA LUMPUR

11. Dr Tan Chee Khoon bertanya kepada Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan samada beliau sedar bahawa Kuala Lumpur telah diserang oleh banjir dengan tiba-tiba beberapa kali sejak awal tahun ini, dan jika ya, apakah langkah-langkah yang telah diambil oleh Dewan Bandaraya untuk mengelakkan kejadian banjir yang kerap kali berlaku di bandaraya ini.

Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan (Datuk Ong Kee Hui): Tuan Yang Dipertua, sebelum saya menjawab kepada soalan oleh Ahli Yang Berhormat dari Batu, saya ingin membuat sedikit pembedaan kepada jawapan yang telah saya berikan semalam atas Ucapan

Penangguhan oleh Ahli Yang Berhormat dari Damansara mengenai masalah banjir di Kuala Lumpur.

Dalam jawapan saya, saya telah merujuk kepada jawapan yang telah saya buat pada 24hb April, 1973 kepada soalan-soalan yang sama oleh Ahli-ahli Yang Berhormat dari Telok Anson, Batu dan Dato Kramat. Tuan Yang Dipertua, saya minta maaf kerana jawapan yang telah saya berikan ialah kepada soalan yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Damansara sendiri dan bukan kepada soalan-soalan yang dibuat oleh Ahli-ahli Yang Berhormat yang disebutkan. Untuk pengetahuan Ahli Yang Berhormat dari Batu, soalan mengenai banjir dalam kawasan Kuala Lumpur seperti yang dikemukakan di Dewan ini oleh Ahli Yang Berhormat dari Damansara telah dijawab dalam sidang Dewan Rakyat yang lalu, iaitu pada 24hb April, 1973.

Pada masa ini saya telah menyatakan bahawa kerja yang segera telah dijalankan untuk membaikinya oleh Dewan Bandaraya Kuala Lumpur. Untuk pengetahuan Ahli Yang Berhormat bagi pihak Kerajaan telah menubuhkan sebuah Suruhanjaya Tetap Kawalan Banjir untuk mengkaji keadaan banjir di kawasan Kuala Lumpur pada keseluruhannya dan Suruhanjaya ini ber-setuju menyediakan rancangan yang comprehensive untuk mengurangkan keadaan banjir dalam Bandar Kuala Lumpur. Cadangan yang akan dibuat nanti termasuklah pembinaan ampangan-ampangan, meninggikan ampangan yang ada di Kelang Gate, melencongkan aliran beberapa buah sungai, mendalamkan sungai-sungai serta membaiki dan membina parit-parit untuk mengalirkan semula air itu jika diperlukan.

HAIDRO-LETRIK DI ULU SUNGAI BARAM

12. Tuan Luhut Wan minta Menteri Kerajaan dan Tenaga menyatakan bilakah kajian akan dibuat mengenai kemajuan kuasa haidro-letrik di Sarawak terutama di Ulu Sungai Baram.

Menteri Kerja Raya dan Tenaga (Datuk Haji Abdul Ghani Gilong): Tuan Yang Dipertua, Sarawak Electricity Supply Corporation telah melantik Snowy Mountains Engineering Corporation dari Australia untuk melaksanakan Kajian Ke-

ungkinan Kuasa Haidro di Lubok Antu dan Belaga. Lapuran daripada kajian ini di jangka akan disiapkan pada akhir tahun ini. Selain daripada itu kemungkinan mengadakan kajian kemungkinan di beberapa tempat yang lain termasuk juga di Ulu Sungai Baram telah dicadangkan.

Tuan Luhut Wan: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Dapatkah Yang Berhormat Menteri yang berkenaan memberi jaminan berapa lamakah akan memakan masa sebelum pekerjaan tersebut akan dimulakan?

Datuk Haji Abdul Ghani Gilong: Tuan Yang Dipertua, untuk memberi jaminan bila saya tidak boleh beri, tetapi kita akan jalankan dengan seberapa cepat yang boleh.

PENYAKIT PEREMPUAN (V.D.)

13. Tuan Ng Hoe Hun minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (a) samada benar bahawa penyakit perempuan (V.D.) semakin bertambah di Malaysia;
- (b) kawasan-kawasan yang banyak sekali dijangkit oleh penyakit perempuan (V.D.);
- (c) Bilangan pelacur yang ditangkap dalam tahun 1972 di Malaysia yang telah diperiksa oleh Kementerian untuk menentukan penyakit V.D. dan penyakit-penyakit jantina yang lain dan nyatakan berapa peratuskah yang menjadi pembawa penyakit-penyakit ini;
- (d) samada Kementerian akan mengadakan undang-undang memaksa semua pelacur yang diketahui supaya mereka diperiksa selalu oleh doktor-doktor untuk menentukan penyakit-penyakit jantina; dan
- (e) adakah beliau sedar ada pelacur di Malaysia.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew): Tuan Yang Dipertua,

- (a) Sungguhpun banyak orang mengatakan penyakit V.D. (penyakit perempuan) telah bertambah di negeri ini tetapi sebenarnya rekod-rekod yang ada pada

kita tidak begitu. Kes-kes yang telah dilaporkan adalah seperti berikut:

Tahun			Jumlah bilangan kes-kes
1968	...	...	5,089
1969	...	...	4,305
1970	...	...	4,205
1971	...	...	4,741
1972	...	...	4,518

- (b) Banyak kes-kes yang berlaku adalah di dalam kawasan-kawasan bandar-bandar besar.
- (c) Di kalangan pesakit-pesakit yang dirawat di kelinik-klinik, kita tak dapat mengesan siapa yang pelacur dan siapa yang bukan kerana perbuatan ataupun "profession" itu ialah illegal dari segi undang-undang dan pesakit-pesakit tidak memberitahu doktor-doktor kita jika mereka itu pelacur. Bilangan pelacur yang telah ditangkap tidak diketahui kerana kerja menangkap pelacur-pelacur ini adalah tanggungjawab polis.
- (d) Tidak mungkin diadakan undang-undang sedemikian itu kerana perbuatan atau "profession" pelacur-pelacur tidak dihalalkan dari segi undang-undang Kerajaan.
- (e) Ya.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang Dipertua. Apakah rancangan baru Kementerian Kesihatan ada hendak menghapuskan atau decrease penyakit V.D. di Malaysia. Kalau tidak, bila ada rancangan baru?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang Dipertua, ini tak payahlah langkah yang baru. Orang-orang yang suka pergi mana-mana tempat seperti Ahli Yang Berhormat tahu (*Ketawa*) ini terpulang balek kepada orang-orang itu, jikalau kena penyakit itu pergi berjumpa doktor sahaja dan doktor itulah beritahu kepada Kementerian, tetapi namanya itu ialah satu soalan yang sulit, kita tak boleh nyatakan kepada sesiapa pun.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang Dipertua, tahu sama tahu (*Ketawa*). Orang-orang yang sudah kena penyakit V.D. dan tidak boleh baik lagi dimanakah Kementerian Kesihatan simpan mereka? Adakah kita mempunyai

hospital khas atau hospital for the incurable di negeri kita? Kalau ada, di mana, jikalau tidak, bila ada?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang Dipertua, hospital kita adalah wad-wad berkenaan chronic cases. Jikalau ada penyakit seperti itu tidak boleh berubat lagi. Sampai masa sekarang ini saya belum dapat satu laporan adalah penyakit-penyakit itu seperti perempuan ini tak boleh dapat ubat, saya belum dapat tahu, tetapi ada hospital untuk penyakit chronic di wad-wad hospital masing-masing.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang Dipertua, adakah Menteri Kesihatan sedar atau tidak di Malaysia sekarang ada satu penyakit perempuan di panggil "Vietnam Rose" dan standard ubat-ubat tidak boleh beri baik. Jikalau ada, apakah nama ubat itu?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang Dipertua, saya nasihatkan kepada Ahli Yang Berhormat bila Ahli Yang Berhormat itu kena penyakit itu, jumpalah doktor saya (*Ketawa*).

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang Dipertua, di dalam penyiasatan dalam masalah penyakit V.D. ini adakah Kementerian Kesihatan jumpa penyakit Vietnam Rose itu ada di negeri kita atau tidak?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang Dipertua, sebagai Menteri Kesihatan saya belum tahu, barangkali Ahli Yang Berhormat lebih pandai daripada Menteri Kesihatan.

Tuan Ng Hoe Hun: Macam mana saya boleh tahu, Tuan Yang Dipertua, beliau Menteri dan saya Ahli Independent sahaja (*Ketawa*). Jikalau beliau tak boleh siasat perkara ini macam mana saya boleh. Saya hendak tahu, adakah penyakit ini di dalam negeri kita atau tidak?

Tuan Yang Dipertua: Tetapi saya bertanya pula di mana Ahli Yang Berhormat itu tahu penyakit yang disebutkan tadi?

Tuan Ng Hoe Hun: Itu saya tak tahu (*Ketawa*). Di mana dapat, saya tak tahu.

PERSATUAN PENGGUNA-PENGGUNA

14. **Tuan Su Liang Yu** minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

- (a) langkah-langkah yang telah diambil untuk menubuhkan Persatuan Pengguna-pengguna di semua peringkat dan

memperkukuhkan lagi Persatuan Pengguna yang ada sekarang untuk mengatasi kenaikan harga barang-barang; dan

- (b) samada Menteriannya akan menimbang menghapuskan atau memperbaiki sistem cukai jualan dan tanda-harga yang berjalan sekarang kerana tidak mendatangkan faedah tetapi sebaliknya menggalakkan peniaga-peniaga membuat exploitasi dan mencari keuntungan yang berlebihan.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Musa Hitam): Tuan Yang Dipertua,

- (a) untuk soalan (a), soalan serupa telah dikemukakan oleh Yang Berhormat Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus pada 16hb Julai, 1973 di dalam Dewan ini. Oleh itu saya tidak ada apa-apa untuk ditambah kepada jawapan yang telah diberikan dahulu.
- (b) Mengenai sistem cukai jualan, rakan sejawat saya Menteri Kewangan telahpun beberapa kali memberitahu jawapan yang panjang lebar kepada soalan yang sama di dalam Dewan ini. Oleh hal yang demikian, saya tidaklah berhajat hendak menambahkan lagi pencerangan yang telah diberikan oleh beliau itu. Berkenaan tanda harga, Yang Amat Berhormat Menteri Perdagangan dan Perindustrian telahpun menjelaskan dengan panjang lebar di hari pertama persidangan ini.

KAJIAN KECICIRAN MURID-MURID

15. Tuan T. S. Gabriel minta Menteri Pelajaran menyatakan apakah langkah-langkah yang telah diambil oleh Kerajaan berhubung dengan kajian keciciran untuk mengatasi masalah murid-murid yang miskin di seluruh Malaysia.

Setiasusaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran (Tuan Mohamed bin Rahmat): Tuan Yang Dipertua, Kerajaan telah menubuhkan sebuah Jawatankuasa Pegawai-pegawai untuk mengkaji butir-butir yang terkandung dalam Lapuran Kajian Keciciran itu dan membuat perakuan-perakuannya. Jawatankuasa ini telah diberi tempoh selama tiga bulan untuk membuat kajian dan perakuan-perakuan itu.

Kalau Ahli Yang Berhormat itu hendak tahu, apakah tindakan atau langkah-langkah yang akan diambil oleh Kerajaan tunggulah Jawatankuasa itu menyiapkan laporannya dan membuat perakuan-perakuannya untuk pertimbangan Kerajaan.

Tuan T. S. Gabriel: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Adakah apa-apa rancangan oleh Kementerian Pelajaran untuk menaikkan biasiswa-biasiswa yang diberi pada masa sekarang 10% kepada 25% kepada murid-murid yang miskin?

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang Dipertua, itu sebenarnya satu soalan lain dan sebenarnya Ahli Yang Berhormat itu ada soalnya juga pada hari ini dan kalau sampai masanya akan saya jawab juga.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang Dipertua, yang saya tahu Jawatankuasa Mengkaji Lapuran Keciciran ini pun ada bertugas di atas reaksi-reaksi daripada ibubapa dan orangramai mengenai Lapuran Keciciran. Saya hendak tahu bagaimana pihak Kementerian Pelajaran atau Jawatankuasa itu akan mendapat reaksi-reaksi ibubapa daripada semua kaum, jikalau Lapuran Keciciran baru dikeluarkan dalam bahasa Malaysia dan bahasa Inggeris. Untuk kepentingan pelajaran anak-anak kita dan untuk mengatasi masalah keciciran anak-anak kita, adakah tujuan pihak Kerajaan mengeluarkan lapuran ini dalam bahasa Cina dan bahasa Tamil untuk mendapatkan reaksi-reaksi dan pendapat-pendapat yang lebih luas?

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang Dipertua, adalah benar bahawa lapuran ini hanya dikeluarkan dalam bahasa Inggeris dan bahasa Malaysia sahaja, tetapi kita telah membuat perhubungan dengan semua akhbar-akhbar di negara kita ini dan saya percaya perkara-perkara itu telahpun ada dalam makluman orangramai yang hendak tahu tentang perkara-perkara penting daripada lapuran itu sendiri.

GURU-GURU TERLATIH— KEKURANGAN

16. Wan Sulaiman bin Haji Wan Ibrahim minta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) bilangan sebenarnya kekurangan guru-guru terlatih di sekolah-sekolah rendah dan menengah di Kelantan dalam tahun 1973;

- (b) peratus kekurangan ini berbanding dengan jumlah bilangan guru-guru di Negeri itu; dan
- (c) angka yang berasingan bagi kekurangan guru-guru dalam matapelajaran-mata-pelajaran Sains dan Ilmu Hisab di Kelantan.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang Dipertua,

- (a) 1,014.
- (b) 20.9%.
- (c) 168 untuk Sains dan 109 untuk Ilmu Hisab.

ASRAMA PENUNTUT MAKTAB SULTAN ISMAIL KOTA BHARU

17. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Pelajaran menyatakan adakah beliau sedar bahawa setengah daripada bangunan-bangunan asrama penuntut-penuntut Maktab Sultan Ismail Kota Bharu amat mendukacitakan. Katil-katil di bilik tidur penuntut-penuntut diatur terlampau sempit. Kalau ya, bolehkah Kerajaan membaiki bangunan-bangunan ini dan menambahkan lagi bangunan-bangunan ini serta mengganti dan menambahkan lagi katil-katil besi yang lebih sesuai seperti yang diberikan kepada penuntut-penuntut tingkatan atasan.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang Dipertua, jawapannya saya sedar mengenai perkara ini dan Kerajaan sememangnya bercadang hendak membaiki keadaan ini jika tidak dapat dalam tahun 1974, dalam tahun 1975 pula dan ini adalah bergantung kepada senarai keutamaan (Priority list) bagi projek-projek pelajaran di negeri itu. Mengenai masalah mengganti dan menambahkan lagi katil-katil yang ada perkara ini akan diuruskan.

Tuan Hashim bin Gera: Tuan Yang Dipertua, soalan tambahan. Adakah Kementerian Pelajaran memberi layanan-layanan yang sama kepada semua maktab-maktab di seluruh Malaysia ini layanan samada perabutnya alat-alat sukannya dan kelengkapan mengajarnya.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang Dipertua, maktab yang macam mana?

Tuan Hashim bin Gera: Maktab yang saya maksudkan ini ada sebuah maktab, maktab yang tertua sekali di seluruh tanahair yang telah didirikan tidak lain tidak bukan Maktab Sultan Idris Budiman, Tanah Melayu menjadi taman

Tuan Yang Dipertua: Kita ini bercakap berkenaan Sultan Ismail College, Kota Bharu.

Tuan Hashim bin Gera: Tuan Yang Dipertua, apabila bercakap berkenaan Maktab Sultan Ismail, bersangkutanlah dengan Maktab Sultan Idris ini.

Tuan Yang Dipertua: Kalau soalan ini ada memberi peluang, membolehkan menyoal lain maktab, boleh dibenarkan. Ini tidak ada peluang. Soal yang berkenaan dengan soal asal. Kalau tidak buat sendiri.

PELAJARAN BAHASA INGGERIS

18. Andrew Mara anak Walter Unjah (di bawah S.O. 24 (2)) minta Menteri Pelajaran menyatakan bilakah Kementerian beliau akan melancarkan kempen "Minggu Bahasa Inggeris" di sekolah-sekolah Tamil dan Cina seperti yang telah dibuat dalam sekolah-sekolah kebangsaan untuk memajukan taraf pelajaran bahasa Inggeris di sekolah-sekolah tersebut.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang Dipertua, masaalah menaikkan taraf pelajaran bahasa Inggeris ini ialah masaalah bagi sekolah-sekolah kebangsaan dan bagi sekolah-sekolah Tamil dan Cina masaalahnya ialah menaikkan taraf bahasa Malaysia dan bukannya bahasa Inggeris.

KECICIRAN MURID-MURID

19. Wan Sulaiman bin Haji Wan Ibrahim minta Menteri Pelajaran menyatakan samada beliau sedar bahawa sebilangan besar kanak-kanak yang masih dalam lingkungan umur persekolahan, tidak bersekolah langsung, jika ya, apakah tindakan beliau bercadang hendak ambil dalam perkara ini.

Tuan Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang Dipertua, saya sedar mengenai perkara ini dan sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum sebuah Jawatankuasa yang mengkaji masaalah keciciran sudahpun mengemukakan laporannya kepada Kerajaan dan sebuah

Jawatankuasa pegawai-pegawai telah ditugaskan untuk mengkaji laporan itu dan membuat perakuan-perakuan. Jawatankuasa pegawai-pegawai ini diberi tempoh 3 bulan untuk menyempurnakan tugasnya.

DOKTOR-DOKTOR ASING

20. Dr S. Seeveratnam minta Menteri Kesihatan menyatakan samada perkhidmatan doktor-doktor asing yang telah diambil bertugas di negara kita memuaskan dan selaras dengan kehendak-kehendak negara.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew): Tuan Yang Dipertua, sebagaimana yang didapati dalam mana-mana cawangan iktisas adalah daripada mereka yang sentiasa memberi perkhidmatan yang baik dan juga ada yang memberi perkhidmatan yang kurang baik.

Walau bagaimanapun, kebanyakan doktor-doktor asing itu memberi perkhidmatan yang memuaskan dan selaras dengan kehendak-kehendak negara kita.

Tuan Yang Dipertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan Lisan bagi Pertanyaan No. 21 hingga 36 adalah diberi di bawah ini).

PANEL DOKTOR

21. Tuan Yeoh Teck Chye minta Menteri Perhubungan:

- (a) bilangan doktor-doktor yang memohon untuk dilantik ke Panel Doktor di Lembaga Pelabuhan Kelang;
- (b) bilangan Warganegara dan Bukan Warganegara yang memohonnya; dan
- (c) adakah mereka yang Bukan Warganegara telah diutamakan.

Menteri Perhubungan (Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir):

- (a) Iklan yang dikeluarkan oleh Lembaga Pelabuhan Kelang untuk perlantikan ke Panel Doktor adalah dimaksudkan bagi sebuah-sebuah kelinik dan bukan bagi doktor perseorangan.

Bilangan Kelinik-kelinik yang memohon ialah sebanyak 19 buah.

- (b) 18 buah daripada kelinik-kelinik tersebut mempunyai doktor-doktor

warganegara dan sebuah kelinik sahaja yang tidak mempunyai doktor-doktor warganegara.

- (c) Tidak. Perlantikan yang dibuat adalah mengikut dasar Kerajaan di mana Warganegara lebih diutamakan. Di samping itu juga pemilehan kelinik-kelinik tersebut adalah mengikut syarat-syarat yang ditetapkan oleh Jawatankuasa Perkhidmatan Lembaga Pelabuhan Kelang dan perkara-perkara seperti latar belakang, perkhidmatan dan pengalaman sebuah kelinik itu juga dipertimbangkan.

HOSPITAL DAERAH SARATOK

22. Tuan Edmund Langgu anak Saga minta Menteri Kesihatan menyatakan apakah usaha-usaha yang telah dijalankan oleh Kerajaan Negeri Sarawak bagi membina atau merancang sebuah Hospital Daerah di Saratok dalam Bahagian Kedua Sarawak untuk memberi khidmat kepada lebih daripada 40,000 penduduk-penduduk dalam Daerah Kalaka.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew): Perancangan Perkhidmatan Perubatan dan Kesihatan di seluruh Malaysia adalah di bawah tanggungjawab Kementerian saya. Tanggungjawab ini telah diamanatkan kepada Jabatan Perubatan dan Kesihatan di Sarawak. Di bawah Rancangan Malaysia kedua, salah satu daripada cadangan-cadangan yang telah dikemukakan oleh Kementerian ini ialah pembinaan sebuah Hospital di Saratok. Tetapi hanya dua buah Hospital sahaja yang telah diluluskan iaitu satu di Limbang dan satu di Serian. Di dalam Ulang Kaji Pertengahan Tahun adalah dicadangkan untuk membeli sebuah tapak bagi Hospital ini yang mana pembinaannya akan dibuat di dalam Rancangan Malaysia ke Tiga.

TANAH GETAH/BIJIH—KAWASAN

23. Tuan Ng Hoe Hun minta Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan:

- (a) luasnya kawasan tanah getah dan bijih timah mengikut ukuran ekar di Perak yang dipunyai oleh orang-orang British, Melayu, Cina dan India;

- (b) jumlah sewa yang dipungut dari tuan-tuan ladang getah dan lombong bijih British di Perak; dan
- (c) jumlah cukai tanah yang dibayar oleh Gapis Estate, Kemuning Estate, Windsor Estate dan Taiping Rubber Estate kepada Kerajaan tiap-tiap tahun.

Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas (Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda):

- (a) (i) Luas kawasan tanah getah di dalam negeri Perak yang dipunyai oleh orang-orang British, Melayu, Cina dan India mengikut ukuran ekar tidak dapat diberi kerana, untuk mendapatkan angka-angka yang dikehendaki itu, akan memakan masa yang panjang dan berkehendakkan tenaga yang banyak.
- (ii) Luas kawasan tanah bijih adalah seperti berikut:

British termasuk Euro-pean	60,018	ekar
Bumiputra	16,452	„
Bumiputra dan lain-lain	17,322	„
Cina	82,626	„
	176,418	„

- (b) Jumlah sewa yang dipungut dari tuan-tuan ladang getah dan lombong bijih British di Perak tidak dapat diberikan kerana kerja-kerja untuk mendapatkan angka tersebut adalah juga berkehendakkan masa yang panjang. Walau bagaimanapun kadar bayaran yang dipungut ialah \$10 seekar setahun bagi tanah getah dan \$6 seekar setahun bagi tanah lombong.
- (c) Jumlah cukai tanah yang dibayar oleh ladang-ladang getah tersebut adalah seperti berikut:

	Hasil Tanah \$	Cukai Pelajaran \$
Gapis Estate ...	13,241.00	1,993.90
Kemuning Estate	36,920.10	5,498.00
Taiping Rubber Estate	37,615.00	5,644.50
Windsor Estate ...	15,152.80	2,240.50

**BARANG-BARANG TANPA CUKAI—
PELANCUNG**

24. Tuan V. Veerappen bertanya kepada Menteri Perdagangan dan Perindustrian apa-

kah langkah-langkah yang telah diambil oleh Kementerian beliau untuk membolehkan pelancung-pelancung membeli barang-barang tanpa cukai dari kedai-kedai kita dengan menunjukkan paspot mereka seperti yang disetujukan oleh bekas Menteri Perdagangan dan Perindustrian dalam jawapan beliau kepada satu soalan tambahan tahun lepas.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tun Dr Ismail Al-Haj): Berikutan dengan pengumuman Yang Berhormat Menteri Perdagangan dan Perindustrian yang lalu terhadap soalan tambahan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat, Perbadanan Kemajuan Pelancungan Malaysia telahpun mengemukakan permohonan resmi kepada Jabatan Kastam dan Eksais Diraja Malaysia untuk mendapatkan lesen di bawah Seksyen 65 Akta Kastam 1967, bagi menubuh serta menjalankan sebuah kedai bebas cukai.

Jabatan Kastam dan Eksais Diraja telahpun memberikan persetujuan, secara prinsip, tertaklok kepada beberapa syarat, bagi Perbadanan itu menjalankan perkhidmatan kedai bebas cukai yang akan bertempat di Ibu Pejabat Perbadanan tersebut, di Tingkat Bawah Pusat Membeli-belah Ampang Park, Jalan Ampang, Kuala Lumpur.

Tindakan telah jua diambil oleh Perbadanan Kemajuan Pelancungan bagi memohon daripada Lembaga Pelesen Eksais mengikut Seksyen 36 dan Peraturan 11 (i) Akta Eksais 1961 untuk mendapatkan satu lesen bagi menjual minuman keras di kedai tersebut.

Penubuhan Kedai Bebas Cukai ini adalah bergantung kepada siapnya kerja-kerja pembaharuan Ibu Pejabat Perbadanan itu yang sedang diselenggarakan oleh UDA. Adalah diharapkan Kedai tersebut akan mulai dibuka sebelum akhir tahun ini.

**SISTEM PINJAMAN—
SYOR UNGKU AZIZ**

25. Dr A. Soorian minta Menteri Pelajaran menyatakan bilakah pemberian biasiswa kepada penuntut-penuntut yang ada sekarang akan ditukarkan kepada sistem pinjaman seperti yang dicadangkan oleh Professor Ungku Aziz, Naib Canselor Universiti Malaya baru-baru ini.

Menteri Pelajaran (Datuk Hussein bin Datuk Onn): Syor Professor Ungku Aziz itu sedang dikaji.

PERDAGANGAN MALAYSIA DENGAN CINA

26. Tuan Andrew Mara anak Walter Unjah minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan banyaknya perdagangan Malaysia dengan Republik Rakyat Cina dalam tahun 1972 dan daripada jumlah ini, berapa banyakkah bagi Malaysia Timur dengan memberikan angka-angkanya, jika ada, secara berasingan bagi Sarawak dan Sabah.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Jumlah Perdagangan Malaysia dengan Republik Rakyat Cina ialah \$271.0 juta dalam tahun 1972. Jumlah Impot bernilai \$194.6 juta dan Ekspot ialah \$76.4 juta.

Perdagangan Republik Rakyat Cina dengan Malaysia Timur berjumlah \$58.5 juta. Nilai impot ke Sabah berjumlah \$22.8 juta dan ekspot bernilai \$1.2 juta, manakala Sarawak pula mengimpot sebanyak \$30.8 juta dan mengekspot sebanyak \$3.7 juta.

KAWALAN HARGA BARANG-BARANG

27. Tuan V. Veerappen minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan samada terdapat sebarang kawalan harga berhubung dengan barang-barang keperluan; jika ya, nyatakan apakah barang-barang keperluan ini dengan memberikan harga masing-masing, dan jika tidak, samada Kerajaan akan mengambil langkah-langkah untuk mengadakan kawalan harga bagi beras, gula dan susu pekat, cair atau tepong.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Kerajaan tidak mengenakan sebarang kawalan harga ke atas barang-barang keperluan. Akan tetapi, dasar yang dijalankan oleh Kerajaan berhubung dengan barang-barang keperluan seperti susu, tepong, gula dan lain-lain ialah dasar mengawasi harga-harga dan bekalan bahan-bahan ini. Pengeluar-pengeluar barang-barang keperluan ini yang diberi perlindungan pasaran samada berupa cukai tarif atau kawalan impot adalah tertaklok kepada syarat untuk memastikan harga jualan yang berpatutan dan bekalan yang cukup.

Harga jualan yang telah diluluskan oleh Kementerian bagi gula, tepong gandum dan

susu pekat yang jua telah diistihar sebagai barang kawalan adalah seperti berikut:

<i>Jenis Barang</i>	<i>Harga Runcit</i>	<i>Harga Borong</i>
Gula	45 sen sekati ...	\$690 satu tan metrik
Tepong	25 sen sekati ...	—
Susu pekat—		
(a) susu isian	65 sen satu tin ...	—
(b) susu penuh krim atau full cream milk	Di antara 70 sen hingga 75 sen satu tin	—

Samada perlunya tindakan diambil untuk melaksanakan kawalan harga ke atas gula, susu pekat dan tepong adalah bergantung kepada desakan keadaan; tetapi setakat ini pengawasan harga bersama dengan tindakan pencegahan telah dapat memberi harga yang berpatutan dan setabil. Tambahan lagi langkah-langkah ketat diambil bagi menghindarkan kegiatan spekulasi seperti menyorok dan untung berlebihan.

BUMIPUTRA DALAM PERNIAGAAN

28. Tuan Jonathon Narwin anak Jinggong minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan langkah-langkah yang diambil untuk menentukan supaya semua bumiputra di Sarawak diberi peluang mengambil bahagian dalam perniagaan dengan tujuan mengelakkan keadaan tidak seimbang sekarang ini di antara bumiputra dan bukan bumiputra di Sarawak.

Tun Dr Ismail Al-Haj: Sukacita saya maklumkan bahawa Yang Berhormat Tuan Edmund Langgu anak Saga telahpun kemukakan soalan yang serupa di dalam Dewan ini pada 18hb Julai, 1973 dan jawapan yang sewajarnya telahpun saya berikan.

BIASISWA KECIL

29. Tuan T. S. Gabriel minta Menteri Pelajaran menyatakan adakah rancangan-rancangan hendak menaikkan biasiswa kecil yang diberikan kepada murid-murid yang miskin daripada 10% menjadi 25%.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Pemberian biasiswa kecil tidak mengikut peratus. Oleh yang demikian, soal menaikkan pemberian ini daripada 10% kepada 25% tidak timbul. Sebenarnya pemberian biasiswa ini terhad kepada peruntukkan yang dibuat dalam

anggaran belanjawan pada tiap-tiap tahun dan pada tahun ini peruntukannya ialah sebanyak \$6.6 juta. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, sebuah Jawatankuasa telah ditubuhkan untuk menyelaraskan segala bantuan-bantuan yang diberikan kepada murid-murid sekolah dan ini termasuklah perkara biasiswa kecil. Adalah termasuk dalam bidang tugas Jawatankuasa ini untuk mengkaji samada peruntukkan biasiswa kecil ini cukup atau tidak, dan jika tidak membuat perakuan.

BANJIR DI KUALA LUMPUR

30. Tuan Chan Fu King minta Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan menyatakan samada Kementerian beliau ada apa-apa rancangan konkrit untuk mengatasi masalah banjir di Kuala Lumpur dan sekelilingnya; jika ya bilakah rancangan-rancangan ini akan dilaksanakan.

Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan (Datuk Ong Kee Hui): Soalan yang serupa yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Batu No. 17 dalam Susunan Mesyuarat, telah saya jawab dan tidak ada apa-apa yang hendak saya tambah lagi.

RUMAH KAKITANGAN KERETAPI

31. Tuan Loh Jee Mee minta Menteri Perhubungan menyatakan:

- (i) samada beliau sedar bahawa ribuan pekerja-pekerja Keretapi dan orang-orang tanggungan mereka tinggal di rumah-rumah yang telah dibina dalam masa sebelum perang dan sekarang ini dikelaskan sebagai rumah-rumah Kelas XI yang hanya mempunyai sebuah bilik tidur serta sebuah bilik mandi dan tandas untuk digunakan oleh semua penghuni rumah-rumah itu;
- (ii) jumlah bilangan pekerja-pekerja yang masih lagi tinggal dalam rumah-rumah Kelas XI ini;
- (iii) jumlah bilangan yunit rumah-rumah yang telah dibina untuk pekerja-pekerja Keretapi sejak 1-9-1957; dan
- (iv) samada Kerajaan ada apa-apa rancangan di bawah Rancangan Malaysia Kedua untuk memberi rumah-rumah yang lebih baik mengikut darjah kesihatan yang memuaskan untuk

pekerja-pekerja Keretapi mendiaminya, dan jika ya, nyatakan bilangan yunit-yunit rumah seperti itu yang akan dibina dari 1-7-1973 dan jika tidak, mengapa.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir:

- (i) Kementerian saya memang sedar dan mengetahui keadaan rumah-rumah kakitangan Keretapi.
- (ii) Sebanyak lebih kurang 6,500 pekerja yang tinggal di dalam rumah-rumah Kelas XI.
- (iii) Sejak 1-9-1957, sebanyak 461 yunit rumah-rumah kakitangan Keretapi telah dibina, yang mana 360 adalah rumah-rumah Kelas XI, termasuk 96 yunit baru di Bukit Bangsar.
- (iv) Rancangan di bawah Rancangan Malaysia Kedua termasuk—
 - (1) 2 Belok Rumah Pangsa (96 yunit) di Bukit Bangsar, yang mana telah siap dan diduduki.
 - (2) Empat (4) Belok Rumah Pangsa (96 yunit) di Jalan Lengkok Abdullah di bawah Rancangan UDA—Keretapi. Kerja telah dimulakan dan dijagai oleh pihak UDA.
 - (3) Satu (1) belok rumah pangsa di Sentul, (48 yunit). Projek ini telah ditangguhkan dalam tahun 1972 oleh kerana kedudukan kewangan.
 - (4) Satu (1) belok rumah pangsa di Ipoh, (48 yunit). Projek ini telah ditangguhkan dalam tahun 1972 oleh kerana kedudukan kewangan.
 - (5) Beberapa belok rumah pangsa untuk 132 yunit di Gemas yang mana sedang dirancang.

SAINS PERTANIAN

32. Tuan R. C. M. Rayan minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan adakah Kerajaan akan menimbang mempergunakan siswazah-siswazah Taiwan dalam Sains Pertanian untuk membantu dalam Rancangan Pembangunan Pertanian seperti FELDA, FAMA, MARDI dan lain-lain rancangan dengan tujuan untuk meninggikan mutu hasil pertanian di negara ini oleh kerana siswazah-siswazah ini mempunyai pengetahuan teknikal yang tinggi.

Menteri Pertanian dan Perikanan (Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi): Kementerian saya tidak ada rancangan untuk menimbangkan siswazah-siswazah Taiwan dalam Sains Pertanian bagi tujuan yang dimaksudkan itu.

SYARIKAT JENGKA SENDIRIAN BERHAD—KOMPOSISI PEKERJA

33. Tuan Chan Fu King minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada keputusan (ruling) Kerajaan mengenai komposisi pekerja-pekerja yang diambil itu dipatuhi dengan tegasnya oleh Syarikat Jengka Sendirian Berhad; jika ya, berikan pecahan mengikut kaum pekerja-pekerja syarikat ini dan jika tidak, apakah tindakan yang telah diambil oleh Kementerian beliau untuk menentukan bahawa keputusan itu dilaksanakan dengan adil.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tan Sri V. Manickavasagam): Adalah tidak menjadi dasar Kerajaan untuk menyatakan komposisi kaum pekerja-pekerja di mana-mana organisasi atau firma-firma yang tertentu.

Terdapatnya tenaga kerja yang kebanyakannya terdiri dari orang-orang Melayu di Syarikat yang dirujukkan itu ialah disebabkan oleh faktor-faktor berikut:

- (i) penduduk disekeliling Jengka kebanyakannya orang Melayu;
- (ii) Syarikat itu terletak kira-kira 42 batu dari jalanraya Maran-Temerloh dan dengan itu adalah tidak mungkin kaum-kaum lain diambil bekerja disebabkan jauhnya tempat pekerjaan itu.

Sungguhpun begitu Syarikat Jengka Sendirian Berhad telah memberi jaminan kepada Kementerian saya, jika sekiranya ada permohonan-permohonan yang sesuai daripada pekerja-pekerja Cina atau India, pertimbangan sewajarnya akan diberi.

PELAJAR-PELAJAR MALAYSIA DI LUAR NEGERI

34. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Pelajaran menyatakan angka pelajar-pelajar Malaysia yang sedang menuntut di seberang laut mengikut bangsa dan apakah kursus-kursus yang diambil dan di negeri-negeri mana mereka belajar.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Kementerian Pelajaran tidak mempunyai angka-angka yang tepat mengenai bilangan pelajar-pelajar Malaysia yang sedang menuntut di luar negeri mengikut bangsa dan kursus-kursus yang diikuti mereka. Ini adalah kerana sebilangan besar daripada mereka yang menuntut di luar negeri merupakan pelajar-pelajar bersendirian dan juga pemergian mereka itu adalah tanpa melalui Kementerian Pelajaran kecuali pelajar-pelajar yang menuntut di United Kingdom dan Indonesia.

Walau bagaimanapun mengikut perangkaan yang didapati daripada Jabatan Imigresen seramai 7,483 orang pelajar telah diluluskan pergi keluar negeri dari seluruh Malaysia pada tahun 1972. Daripada jumlah ini seramai 2,413 terdiri dari keturunan Melayu, 4,007 Cina, 966 India dan 67 dari kaum-kaum lain.

GAGAL M.C.E. DALAM BAHASA MALAYSIA

35. Dr Chen Man Hin minta Menteri Pelajaran menyatakan jumlah penuntut-penuntut yang gagal dalam peperiksaan M.C.E. tahun 1972 dan telah memohon mengulang semula dan asingkan:

- (i) Mereka yang gagal M.C.E. kerana Bahasa Malaysia;
- (ii) Mereka yang gagal M.C.E. tidak kira gagal atau lulus Bahasa Malaysia.

Datuk Hussein bin Datuk Onn:

(i) Dalam mempelawa tempat-tempat di Tingkatan V bagi murid-murid yang gagal dalam peperiksaan M.C.E. 1972, syarat-syarat yang dikenakan oleh Kementerian Pelajaran hanyalah seperti berikut—

- (a) murid-murid itu hendaklah mereka yang belajar di Tingkatan V pada tahun 1972;
- (b) murid-murid itu hendaklah belum pernah ditahan di mana-mana Tingkatan sebelum dari itu; dan
- (c) murid-murid yang telah melalui kelas-kelas peralihan hendaklah telah lahir pada tahun 1954 atau selepasnya; murid-murid yang telah tidak melalui kelas-kelas peralihan hendaklah telah lahir pada tahun 1955 atau selepasnya.

Ini bermakna bahawa Kementerian Pelajaran tidak mengasingkan di antara penuntut-penuntut yang tidak lulus peperiksaan M.C.E., 1972 semata-mata kerana Bahasa Malaysia dengan penuntut-penuntut yang gagal kerana sebab-sebab lain. Dengan yang demikian, saya berdukacita tidak dapat hendak memberikan angka yang dikehendaki itu.

(ii) 9,008.

HUTANG LUAR NEGERI

36. Tuan Hor Cheok Foon minta Menteri Kewangan menyatakan jumlah hutang luar negeri yang negara kita kena membayar kepada negara-negara lain; berikan butir-butir dan juga jumlah faedah yang kita kena bayar tiap-tiap tahun dan bilakah kita dapat mengharapakan kesemua hutang ini dapat diselesaikan.

Menteri Kewangan (Tun Tan Siew Sin): Maklumat yang diminta boleh didapati dari anggaran Hasil dan Perbelanjaan Persekutuan yang dikemukakan di dalam Dewan ini akhir tahun lepas.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PENGAMBILAN TANAH (PINDAAN)

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula Perbahasan yang ditangguhkan atas masaalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang". (19hb Julai, 1973).

Perbahasan disambung semula.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak (Kuala Selangor): Tuan Yang Dipertua, bagi menyambung ucapan saya semalam berkenaan dengan pengambilan tanah untuk Kerajaan, saya semalam telah mengatakan ada di suatu tempat kerajaan untuk mendirikan sebuah universiti iaitu Universiti Kebangsaan dan berdekatan dengan itu diadakan nanti sebuah universiti juga iaitu Agricultural University. Di antara Universiti Pertanian dan Universiti Kebangsaan ini pada suatu hari akan datang Kerajaan akan mendirikan sebuah pekan yang besar. Apabila didengar oleh orang-orang terutama sekali pihak bank-bank dan juga pihak swasta yang mempunyai wang yang banyak maka tanah-tanah, terutama estet-estet yang

berdekatan dengan itu atau di dalam tempat yang dikehendaki oleh Kerajaan itu telah dibeli oleh swasta-swasta ini. Jadi, dengan sebab itu, Tuan Yang Dipertua, saya takuti iaitu apabila Kerajaan mengambil tanah ini, harga tanah ini akan melambung tinggi oleh sebab sebelum lagi tanah ini diistiharkan oleh Kerajaan di dalam gazet untuk dijadikan pekan, maka orang-orang ini telah membelinya dan sebelum itu pula Kerajaan telah mengatakan iaitu tanah itu difreeze atau dibekukan. Tetapi di dalam pembekuan ini saya dapat tahu, Tuan Yang Dipertua, tanah ini telah dibeli oleh pihak swasta. Jikalau sekiranya betul di atas perkara ini, saya haraplah disiasat betul-betul, samada National Bureau of Investigation ataupun sesiapa betul atau tidak dalam pembekuan tanah ini, maka ada pula boleh dibuka dan boleh dijual tanah ini oleh estet-estet itu. Maka saya khuatir rancangan Kerajaan yang akan datang rakyat yang susah, susah betul hendak mendapatkan tanah ini oleh sebab tanah ini nanti mahal harganya. Kita lihat di Petaling Jaya sahaja, tanah-tanah yang dikeliling oleh Petaling Jaya pada suatu masa dahulu dikatakan "green-belt"—kawasan hijau, tidak boleh dibeli sebab dijadikan "kawasan hijau". Ini telah dikatakan oleh Perancang Negeri yang mengatakan tidak boleh dibeli, ini hendak dijadikan "kawasan hijau", 400 ekar di sini, 500 ekar di sini, 600 ekar di sini. Tetapi tidak lama daripada itu "kawasan hijau" itu pula jadi kawasan perumahan. Bukan kawasan perumahan, Kerajaan kawasan perumahan yang dijalankan oleh developer di keliling Petaling Jaya. Beginilah halnya dari 400 ekar kemudian 80 ekar yang green-belt tidak boleh, kemudian boleh pula, boleh lagi dan lagi dan seterusnya. Dan jikalau misalnya developer ini boleh beli iaitu dahulu harganya \$2,000-\$3,000 sekarang \$40,000-\$50,000 bagaimana bumiputra hendak masuk ke dalam Petaling Jaya misalnya kerana tanah mahal? Bukan sahaja bumiputra tetapi juga orang-orang miskin sebab harga tanah melambung tinggi. Kerajaan mestilah beringat pada hari akan datang, beringat betul-betul oleh kerana dalam Rancangan Lima Tahun Yang Kedua ini, Kerajaan hendak memberi tempat tinggal, hendak mendirikan rumah untuk simiskin juga dan simiskin ini bukan sahaja mendapat rumah ini percuma atau tanah ini percuma, Tuan Yang Dipertua, simiskin ini juga mesti membayar rumah dan tanah. Kalau dibeli

oleh Kerajaan mahal maka terpaksa di-jual balik kepada simiskin ini mahal juga. Pada masa akan datang kalau Kerajaan kata "green belt" biar dia "green belt" selamalamanya, jangan boleh pula dibuka dan ditutup, dibuka. Apa sebab boleh dibuka, apa sebab pula boleh ditutup.

Tuan Yang Dipertua, Bangi pada masa yang akan datang akan menjadi sebuah pekan yang saya dengar seluas beribu ekar dan di sana juga akan didukui oleh 100,000 manusia dan satu jalan akan merentang daripada Sungai Besi (Kuala Lumpur) terus ke Bangi dan ke Seremban yang mempunyai jalan empat. Di sinilah yang mereka akan pergi dan tinggal di sana. Saya harap Kerajaan apabila hendak membeli tanah ini daripada sesiapa sahaja yang telah membeli tanah itu, hendaklah mengirakan harganya mengikut harga undevelop. Sebab, belum ada development yang dijalankan di situ lagi, cuma Kerajaan mengatakan hendak membuat Universiti, hendak buat pekan, di situlah harganya telah melambong naik.

Yang keduanya, saya harap tanah-tanah orang Melayu di sana jika tanah-tanah estet itu telah dibeli, tentulah kampung-kampung Melayu itu akan maju, elok dan tentulah dapat meninggikan taraf hidup orang-orang Melayu di tempat itu.

Berkenaan dengan acquisition tanah di luar-luar bandar terutama sekali daripada Lembaga Letrik Negara, kebanyakan bayarannya lambat sekali dibuat. Banyak sangat orang mengadu iaitu bayarannya lambat sekali. Apabila telah diambil tanah ini oleh kerana hendak pasang letrik, tetapi pembayarannya sangat lambat. Saya harap Kerajaan akan menengokkan di atas perkara-perkara yang begini. Dan juga apabila tanah-tanah orang kampung ini, terutama sekali tanah bumiputra yang diambil, apabila dibicarakan, seperti rakan saya semalam telah berkata, saya bersetuju sangat dengan saudara itu bahawa tanah-tanah Malay Reservation atau Kawasan Melayu tersangat-sangat rendah dinilai. Kalau tanah-tanah yang luar Malay Reservation dianggarkan harganya \$2,000 maka tanah dalam Malay Reservation cuma \$1,000 sahaja, oleh kerana kononnya tanah Malay Reservation itu tidak laku, sebab boleh dijual kepada orang Melayu sahaja. Dengan sebab itu harganya kurang, tetapi hasilnya, serupa juga. Kalau kelapa misalnya, hasil kelapa di dalam

Malay Reservation dan di luar Malay Reservation serupa sahaja. Apa sebab dibezakan harga ini? Ini adalah satu diskriminasi kepada bumiputra oleh Kerajaan. Dengan sebab itu, saya harap pada hari yang akan datang jangan ada diskriminasi ini berlaku, kerana kita mengadakan Malay Reservation baikpun di bandar ataupun di luar bandar pada suatu masa dahulu itu kita fikirkan bumiputra ini kalau tidak ada dijaga betul-betul, akhirnya tanah ini akan habis dijual oleh mereka kepada orang-orang lain, maka dengan sebab itulah dijaga. Kita tidak mahu menjadi macam Red Indian di Amerika, di sini di mana dipertunjukkan kepada orangramai. Ini dia bangsa Melayu. Kalau tidak dibuat oleh Kerajaan begitu, saya fikir di Kuala Lumpur tidak berapa kerat orang Melayu duduk di Kampung Baharu.

Selain daripada itu, saya harap Kerajaan dapat menimbangkan apabila tanah-tanah diambil oleh Kerajaan terutama sekali di luar-luar bandar, Kerajaan mestilah menimbangkan kepada orang yang diambil tanah ini diberikan tanah yang lain, mereka yang duduk di kampung kalau hendak beli tanah pun mahal juga dan tidak ada. Kalau dibeli tanah orang kampung, maka orang kampung inipun tidak ada mempunyai tanah lagi. Dengan sebab itu, kalau dapat Kerajaan mestilah menimbangkan untuk membelikan tanah iaitu di tempat-tempat lain, samada estet ataupun tanah hutan, state land supaya mereka boleh buka. Oleh kerana dalam Rancangan Lima Tahun Malaysia Kedua ini, terutama sekali orang-orang kampung kita orang Melayu hendak meninggikan tarafnya dengan membeli tanah dan sebagainya kepada mereka, tetapi apabila mereka ini ada mempunyai dua ekar tanah di kampung diambil oleh Lembaga Letrik Negara misalnya, untuk membuat line letrik. Dua tiga ekar yang dipunyai oleh orang kampung ini, 1½ ekar diambil, tinggal 1½ ekar sahaja. Dengan sebab itu, orang-orang ini akhirnya akan masuk ke dalam rancangan luar bandar di mana-mana. 1½ ekar akan tinggal di situ. Saya harap kepada Kerajaan supaya jikalau dapat diambil tanahnya digantikan ke tempat lain.

Saya harap juga kepada Kerajaan apabila mengambil tanah-tanah orang kampung ataupun orang-orang bumiputra samada di

Semenanjung Malaysia ataupun di Sabah dan Sarawak, mestilah difikirkan apabila diambil tanah-tanah ini, misalnya hendak membuat sesuatu rancangan Kerajaan seperti kawasan perusahaan dan sebagainya, tanah-tanah perusahaan ini diuntukkan sekurang-kurangnya 30% untuk bumiputra di dalamnya.

Kebanyakan yang saya nampak, apabila Kerajaan mengambil tanah-tanah untuk dibuat perusahaan terutama sekali, kita tengok di Shah Alam atau di Petaling Jaya, berapa keping tanah ini yang dipunyai oleh bumiputra, yang didapati oleh bumiputra untuk dijadikan kilang dan sebagainya. Jikalau belum cukup ada daya-upaya untuk mendirikan kilang-kilang itu, diamkan sahaja diresevkyan sahaja tempat itu sampai bumiputra ini boleh mendirikan, kilang-kilang di tempat itu. Kalau tidak begitu, akhirnya kerajaan beli juga tanah buat industry, tetapi siapa yang untung? Orang lain yang untung. Rancangan Kerajaan di dalam tempoh 20 hingga 30 tahun yang akan datang sekurang-kurangnya 30% iktisad di negeri hendaklah dipegang oleh bumiputra, tujuan itu tidak akan tercapai. Saya harap kepada Menteri yang bertanggungjawab apabila mendapat tanah untuk membuat perusahaan hendaklah diresevkyan sekurang-kurangnya 30% daripada kawasan ini untuk industry ataupun lain-lain kepada bumiputra sahaja.

Tuan Yang Dipertua, cuma saya harap supaya ditengokkan betul-betul berkenaan dengan kawasan yang saya sebutkan tadi iaitu di kawasan Bangi kerana 3,000-4,000 ekar sudahpun saya dengar dibeli oleh majikan dan apabila Kerajaan mengambil kawasan itu nanti tentulah susah sekali dan akan membayar dengan harga yang mahal.

Tuan T. S. Gabriel (Pulau Pinang Selatan):

Tuan Yang Dipertua, saya suka mengambil bahagian dalam perbincangan di atas Rang Undang-undang ini dan di sini saya minta izin untuk berucap dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) Sir, I consider this Bill as an important one, as the country is making rapid progress in the industrial, commercial and agricultural fields, but I would like to confine myself to subjects purely relating to my constituency. I would like to enlighten the Honourable Minister of Lands and Minister with Special Functions and the whole House of the prevailing conditions and circumstances in my constituency.

Tuan Yang Dipertua, first of all, I would like to congratulate the Chief Minister of Penang, i.e., the Honourable Member for Tanjong, on the remarkable achievements and progress he has brought particularly to my area, in that quite a lot of factories have been set up there. Sir, leading countries from many parts of the world have set up quite a lot of electronic factories there, as a result of which about 10,000 people have been employed in the area. We should be proud about it.

But, unfortunately, I have certain remarks to make on the implementation—of the orders being carried out by young District Officers and Assistant District Officers in dealing with the human aspects of the problems involved.

Tetapi apabila Pegawai-pegawai Daerah dan Pegawai-pegawai Kerajaan pergi ke tempat-tempat setinggan (squatters) dengan memberi notis keluar daripada tempat-tempat yang Kerajaan hendak mengadakan satu-satu rancangan, saya tidak mengerti langkah-langkah yang diambil oleh pegawai-pegawai yang saya katakan itu. Notis-notis itu bukan diberi kepada tangan orang-orang yang duduk dalam kampung-kampung, cuma notis itu ditampal on the door. Ada disebutkan kerugian, berapa banyak, dan ada tempoh daripada sekian-sekian masa, jikalau tidak diambil kerugian yang diberi oleh Pegawai Daerah, hal ini boleh sampai ke Mahkamah dan juga banyak kali bila notis itu diberi dalam tempoh seminggu mereka kena keluar pula. Notis itu diberi kepada penduduk-penduduk menyuruh mereka keluar dalam tempoh seminggu, tidak ada cerita atas perkara pembayaran kerugian kepada penduduk-penduduk tersebut.

Tuan Yang Dipertua, orang-orang ini selalu datang berjumpa dengan saya atas masalah orang-orang yang duduk di kawasan itu selama 50-60 tahun dan dikatakan yang mereka itu bukan setinggan-setinggan. Tanah itu tuan yang empunya bukan Kerajaan (private land). Orang-orang ini ada membayar hasil kepada tuan tanah yang empunya. Kerajaan pergi membeli tanah dengan serta-merta dengan tidak memberitahu penduduk-penduduk dan memberi notis menyuruh mereka keluar kepada penduduk-penduduk dengan perintah keluar dalam masa seminggu dengan tidak membayar apa-apa kerugian pun.

At the first instance, we cannot classify these people as squatters because they have been paying assessment and other rates involved to the land-owners and Pegawai Daerah ini kata kepada penduduk-penduduk, "You have no right to claim compensation; if I wish to pay, I will pay you; you have no right to claim any compensation". There have been many instances where the compensation had been very inconsiderate—unreasonable compensation had been paid to the squatters. I would like to bring to the attention of the Honourable Minister that the compensation, which had been paid had been withdrawn saying that they had been paid more and the cheques had been withdrawn and later they were paid less compensation than what was originally offered to them. Some of these people have taken Court cases in the matter. I hope the Honourable Minister will look into these cases where compensation had been paid and then subsequently withdrawn and if a second compensation has been paid, the amount of which is much less than that of the first compensation.

Tuan Yang Dipertua, I cover two Districts, i.e., the Northeast District and the Balik Pulau area. There are two types of compensation they pay to the squatters. In Balik Pulau District, those who were ordered to be evicted from their land which was acquired for development purposes and if they do not want land are given an extra compensation of \$960. But in the Northeast District, that is nearer the town, for those who do not want land, the extra compensation is only \$500. I have repeatedly asked for a clarification from the Collector of Land Revenue and the District Officer to find out the reason for the difference between \$960 in Balik Pulau District and \$500 in Northeast District. They could not give me a satisfactory account as to why they had been giving \$960 to the residents of the Balik Pulau area and \$500 to the residents of the Northeast District. I hope the Minister will take note of this.

Another point, Tuan Yang Dipertua, is this. It is a normal thing where the Chinese farmers and peasants rear a couple of pigs. Now, there is an order from the District Officer that alternative land will only be given to those pig-rearers who have 30 pigs or more and not for those who have less than 30 pigs. I cannot understand the logic whereby you will only be providing alternative land to

those who have 30 pigs or more and not for those who have less than 30. This has brought considerable fear and apprehension amongst these squatters who have been rearing pigs for their livelihood.

Tuan Yang Dipertua, at the moment, factories are being built in Kampung Jawa, Sungei Nibong, which is part of my area. I had a meeting with the State Secretary and other senior Government Officers who had assured me that unless and until alternative sites were found for these people, they would not be evicted from the area. But I have come to understand that the lorries carrying red earth for filling the area around their houses cause considerable difficulties to the people of the area involved. I have approached the Penang Development Corporation—we call it "P.D.C."—to clarify this matter because the State Secretary had assured me that unless and until these people were offered alternative land by the Government, with water and electricity, these squatters would not be evicted from their present kampungs to the place in question. But in the meantime, while the process of getting an alternative site is going on, they are subjected to considerable difficulties by the P.D.C. I am not blaming the State Government for this. I blame the young District Officers, the heartless, stone-hearted, Assistant District Officers and District Officers involved in implementing the work in the area. We have a policy under the Second Malaysia Plan to eradicate poverty, but in the meantime just because we want to industrialise part of our area, we cannot close our eyes and push people to the extreme. I hope the Honourable Minister will look into the difficulties of these people.

I am also happy that the Honourable Chief Minister is in the House now. In the past years he had co-operated with me when I had made appeals in so far as compensation was concerned. But the question of compensation is a different matter. The difficulties these people are facing now are that during the rainy seasons, these people have to carry their bicycles for miles and miles, because red earth has been filled in and around their houses; alternative land has not been provided; the road has been closed; when it rains, water gets stagnant; and there is not even a foot-path for them to walk in and out of their houses.

So, with these suggestions, Tuan Yang Dipertua, as I do not wish to waste your precious time, and that of the others who may wish to speak, I would like to support the Bill.

Tuan Su Liang Yu (Bruas): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, the Bill seeks to amend the Land Acquisition Act, 1960 to enable the State authorities to acquire any land for agricultural or commercial purposes. The Government has already had all the necessary powers to acquire any land for the purpose of mining, industrial and residential purposes under the existing Land Acquisition Act, 1960.

Sir, if such acquisition is deemed necessary at all, then the Government should also consider the poor and the lower income group whose land may be affected by such acquisition. The Government should consider also how such acquisition would bring hardship to them. Sometimes the piece of land which the Government wants to acquire may be the sole piece of land which a farmer may have and he depends upon it to support his family. In such a case the Government should not be too cruel and it would be unjustified to push him out of his land by paying him a very small sum of money as compensation towards such acquisition. The compensation should be sufficient in order to enable him to buy another piece of land.

Mr Speaker, Sir, touching on the acquisition of land at Teluk Murok in Dindings by the Government for the purpose of a naval base, which is estimated to commence work in 1974, I would urge the Government to take an honest look and adopt a fair and justifiable attitude when paying compensation to the people. Most of them will be resettled at Suffolk estate specially alienated at the new site to start life afresh before the end of the year. In the midst of all this, the Thai Lee Finance Company of Taiping has resorted to exploit the smallholders by paying a meagre compensation which is not according to the Government rate. The Finance Company received a reasonable sum of about \$5,000 per acre as compensation from the Government while they in turn paid about \$3,000 per acre to the smallholders which is far below the present prevailing market price. The Company, Sir, initially bought over the estate at about \$2.5 million and subsequently was able to make quick and easy money by

selling the estate to the smallholders at exorbitant rates. As a result of this unscrupulous manoeuvre and manipulation, the people are now facing problems which are varied and numerous. I would not be too surprised if there had been some sort of prearrangement by which the Finance Company was able to get some handsome compensation from the Government. In any case, I hope the Government will seriously take an honest look and call upon the Company to produce all the statements of transactions in respect of the land and see for itself whether the compensations are justified. This is deemed necessary as many of the smallholders' hard-earned money through many years' accumulation was put into this land acquisition transaction.

Furthermore, the Government's compensation is insufficient and below the market price in view of the high cost of living. For instance Sir, a compensation of \$2,000 or \$3,000 per acre was paid to the people living near the coastal areas while further inland the compensation is around the region of \$1,000 or \$2,000 per acre. As for the houses, the compensation is \$1,000 which is even too little for transporting their furniture and other things, let alone the building of a house and sundry expenses which have to be borne to start life afresh. The worst hit are those whose land had been newly replanted with high-yielding-clone rubber trees and for their efforts and money put in. The Government, without any mercy, paid them only \$800 an acre as compensation. They did not receive any replanting aid from the Government during their six years of replanting. In view of this, it would be reasonable and justified if the Government could consider giving them the present rate of at least \$3,000 per acre as compensation to enable them to start life afresh in the resettled areas without having to borrow money from the money-lenders.

These people are also at present facing great difficulties in putting up their own houses in spite of the Government's aid in giving them half an acre or one-quarter of an acre of land as the cost of building materials have, in the last few months, soared to fantastic rates of 100 percent or even more and as a result of this, they are now finding great difficulties in earning a livelihood, let alone other related problems to start life

afresh. Most of them are no better than some of the people living in the worst slum areas in the country as most of them earn a living as mere fishermen, rubber tappers, vegetable growers, gardeners etc. Being such, one can imagine the difficulties they have to face and undergo to start life afresh in the resettled areas.

Sir, I would suggest that at least the Government should consider building some reasonable houses in the form of a crash low-cost housing project complete with the basic housing amenities to enable them to start their new life and enjoy the fruits of our economic progress. It would be better if the Government could give each family at least three acres of rubber land to enable them to be self-employed and earn a living of their own.

Mr Speaker, Sir, we of the P.P.P. welcome this Bill, but we must caution the Government that whenever land is required by the Government for mining, residential, agricultural, commercial or industrial purposes, just and fair compensation should be considered or awarded to those whose lands had been affected. The Government should not just simply over-value the estate lands while neglecting the public like the people of Teluk Murok.

Tuan Peter Paul Dason (Pulau Pinang Utara): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, this Bill seeks to enable the State Authority to acquire any land for agricultural or commercial purposes.

Mr Speaker Sir, we are aware of the fact that, except in the case of a very few agricultural crops, the yields in the majority of cases are low and therefore there is a need to improve the performance of our farmers. Therefore, there would be justification for the State to acquire agricultural land where the States require such land for purposes of setting-up agricultural research and experimental stations which are essential for the development and improvement of agricultural production in this country. It is also clear that we must diversify our crops and therefore there has to be much research and study.

Furthermore, certain States may wish to propagate or popularise certain crops which, in the opinion of the State, can be economically grown and can be profitable but

the State may not have suitable land of its own to experiment with these crops. They may have to grow it in some scale to see whether the crop can be economically viable. Though there is a case for the State to compulsorily acquire agricultural land in certain cases, yet such acquisition must not and should not beat the expense of those whose lands are compulsorily acquired.

One other aspect, about agriculture in our country is that much of our rubber estates and palm-oil plantations are owned by foreigners and in fact they own too much of it. Foreigners have been sucking the life-blood out of the most profitable areas of the agricultural sector in this country. Therefore, I think the Government should consider it high time to take steps to rectify the imbalance between Malaysians and foreigners in the ownership of these agricultural sectors. Nowhere, Sir, on this earth, do foreigners control so much of the agricultural sector of a country as in Malaysia and I hope the Government would look into this matter seriously and try to start rectifying the imbalance I mentioned earlier.

Mr Speaker, Sir, this Bill also seeks to allow State Governments to acquire land for commercial purposes. I for one can find justification for supporting this part of the Bill if the Government's reasons for allowing State authorities to acquire land for commercial purposes come within certain conditions: if in allowing State Governments to acquire land for commercial purposes, it is for the purpose of improving the lot and condition of the citizens of the country. For example, where the Government enters into the commercial arena, to acquire commercial land in order to enter into the commercial arena if it is in order to cut out the middlemen and to stop other abuses and sharp practices that are committed and indulged in by these businessmen for their own selfish gain irrespective of the harm and damage they do to others, then I for one can support the concept of giving State Governments the right and power to acquire land for commercial purposes. There is justification for this.

The recent unprecedented zooming upwards of the cost of living is sufficient proof that the commercial class in this country cannot restrain its appetite for profits and, therefore, if the Government intends to go into the

commercial arena by acquiring commercial premises for commercial purposes in order to allow co-operatives to operate in those areas or to allow State Corporations to go into the retail business to sell essential commodities at cheap prices, then it is all right. But, Mr Speaker, Sir, if it is the intention of the Government simply to acquire land that is classified for commercial purposes and then to either develop or redevelop the land and sell the land or lease the land back to middlemen, if that be the case, I for one cannot see what benefits the ordinary Malaysians can derive from such Governmental actions. All that would be achieved would be to strengthen the hands of the middlemen and capitalists, whether new ones or old ones to further and better exploit poor Malaysian consumers.

Mr Speaker, Sir, while the State compulsorily acquires land, whether for agricultural or commercial purposes, the compensation that the State should pay must be adequate. I can anticipate the arguments from the Honourable Minister that compensation is paid according to the law. True, Mr Speaker, Sir, but the law can be very blind to the injustice it commits sometimes. Valuation Officers, Collectors and District Officers are notorious for under-valuing properties that the Government seeks to acquire. Perhaps they feel they should get the land at the cheapest price possible for the Government, that it is their duty, or perhaps to be somewhat unkind, that the State Government may be very pleased with their efforts. An injustice is therefore often committed to those whose lands are compulsorily acquired. Of course, dissatisfied owners are at liberty to appeal to the courts but this is a very expensive mode of seeking justice, especially where the sums involved are small—\$5,000, \$10,000 or \$15,000. Again, the dissatisfied person has to go to the High Court. He has to engage valuers to give evidence and this is all very expensive and time-consuming and in fact creates injustice. If the sums involved go into hundreds of thousands of dollars then those whose lands are being acquired have the capacity, very often to seek redress in the courts. They have the capacity to challenge the State but not where the persons involved are small tenant farmers. Therefore, I would appeal to the State Governments that when they get these powers—when this Bill is passed—that they see to it that the Collectors,

Valuation Officers and District Officers exhibit more heart and mind. After all, the Government states that one of its policies is to win the hearts and minds of the people. I would suggest that it sees to it that its officers exhibit that quality first.

Mr Speaker, Sir, the Honourable Member from Pulau Pinang Selatan gave a number of instances where injustice has taken place. I could go further and give many more instances but I do not think it would achieve much.

Mr Speaker, Sir, the Constitution of this country, as set out in Clause 13 of the Federal Constitution, must be respected in the letter and in its spirit. Clause 13 of the Constitution states that a person's property rights should be respected and that adequate compensation should be paid in case of acquisition of the property. Therefore, a person should not suffer even one iota by compulsory acquisition.

Mr Speaker, Sir, Parliament is giving these powers of compulsory acquisition to the State authorities for agricultural or commercial purposes, but it is also Parliament that gave certain powers to the State authorities to acquire land compulsorily for mining, residential and industrial purposes also. Parliament in giving these powers has a duty and a responsibility to the people to ensure that State authorities do not abuse their powers. Therefore, the Government should set up a body to perform the functions of a watch-dog to see to it that State authorities do not abuse their powers. Wherever the State authorities intend to acquire land, they should inform this body and this body would have the right to investigate and see whether that acquisition is necessary and whether the compensation that is being paid is adequate and not to leave the poor person to seek his own remedy in the courts which, as I have said, can work injustice on an individual. These are powers we give the States and we have that responsibility and this body should report its findings to this House. It should have, as its main criteria, the interests of the citizens and not that of the particular State Government.

Mr Speaker, Sir, ignorance of the law is no excuse, but, unfortunately, many Malaysians are ignorant of the law. After all, how many people are aware of the law and of

their Constitutional rights? We sit in this House and we are aware that even the Attorney-General's Chambers could make many mistakes and, therefore, we are asked so very often to pass Amendment Bills to rectify the mistakes, to rectify the loopholes in the law. So, that is why there is a necessity for some sort of body to protect the interests of people whose lands are to be acquired compulsorily by State Governments.

Mr Speaker, Sir, sometimes land is acquired for a certain purpose by the State Authority.

Tuan Yang Dipertua: I think you have made the point, do not belabour the point.

Tuan Peter Paul Dason: This is a separate point, Mr Speaker. But later the State Government decides that it does not wish to proceed with the project for which it originally acquired that piece of land. In this kind of cases, Mr Speaker, Sir, the State Authority should offer the land to the person from whom the State acquired the land first at the same price at which the State acquired the land. If the State had acquired the land for \$10,000 or \$5,000 and it did not wish to use it for the purpose for which it was acquired, then it should give the first option to the person from whom the land was acquired at the price at which it was acquired and not ask for the present market price. The land was acquired in 1965, now it is 1973. You want the price at 1973? I do not think, Mr Speaker, Sir, that would be fair. The owner did not offer to sell it.

One other point, Mr Speaker, Sir. This Bill also seeks to give retrospective effect to this amendment. As I have said, Constitutional rights are involved.

Tuan Yang Dipertua: I am afraid I have to ask you to stop.

Tuan Peter Paul Dason: I am going to another point.

Tuan Yang Dipertua: All right, speak in Malay then, I have given you enough time.

Tuan Peter Paul Dason: Just a minute and I will finish it. This is a separate issue.

Tuan Yang Dipertua: Otherwise speak in Bahasa Kebangsaan. I know you can speak.

Tuan Peter Paul Dason: I will try and *campur*.

Tuan Yang Dipertua: You cannot *campur*.

Tuan Peter Paul Dason: Some technical terms are involved.

Tuan Yang Dipertua: There are no technical terms that the Malay language cannot cover.

Tuan Peter Paul Dason: This is my weakness.

Tuan Yang Dipertua: Then sit down and let the other people speak.

Tuan R. C. M. Rayan (Ipoh): (*Dengan izin*) Tuan Yang Dipertua, seeking legislation to acquire compulsorily another person's property with or without that person's consent is not a system which is peculiar only to this country. All democratic countries follow the same procedure. Only in communist countries this system has no place as all land is owned by the State.

If a person agrees to give away the land to the Government for a sum acceptable to both parties, then, of course, no problem arises. But the question to be considered is: What is the position of a person who does not voluntarily agree to give away the land to the Government or if that person does not agree to the amount of compensation that is offered by the Government? It is only then that legal problems and discontentment will arise. To avoid this difficulty, the Government should, before acquiring the property, ascertain and make sure whether the acquisition is in the interest of the general public at large or whether it is for the good of a particular section of the community only. If it is for the benefit of a section of the community only and if there is opposition to acquisition, then it would not be worthwhile to consider the project as then nobody's land would be saved from being acquired. But, on the contrary, if the land is for the benefit of the public at large, the Government should be prepared to pay sufficient compensation, particularly when the land is the sole means by which the person carries on his livelihood. If possible and acceptable, the Government should resettle the person on another piece of land of a similar character to the one already acquired while also paying him some reasonable compensation in addition, as is being done in Ipoh. In Ipoh we take human feelings into account before land owners are thrown out of their land.

Now, coming to valuation, I would say it is no doubt that it is a difficult matter. It could vary like the food of the valuation officer. I would say that this should not be left to one valuation officer to decide. There should be a panel of valuation officers to assess the value of the property. Further, it is not only the actual value of the land that should be taken into account, but also the likely income from the produce or otherwise derivable from the land over a period of years which also should be taken into account. Otherwise, much time and money are lost, in addition to losing the land, by having to resort to the court to air the owner's grievances.

Tuan Tiah Eng Bee (Kluang Utara): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk memberi sedikit pandangan berkenaan Bil ini.

Pada dasarnya, Bil ini adalah baik, kerana ia memberi kuasa lebih luas kepada negeri untuk mengambil tanah yang akan digunakan oleh Kerajaan bagi faedah rakyat.

Di samping itu, kita juga mesti adil kepada tuan punya tanah. Setengah tanah itu, adalah tanah pusaka atau mereka sudah memiliki berpuluh-puluh tahun lamanya. Sebab itu tanah mereka adalah sangat berharga kepada mereka.

Malangnya, Kerajaan mendapatkan tanah-tanah seperti ini dengan membayar harga yang kurang daripada harga pasaran dan bayar selalu lambat sekali. Mereka puas hati atau tidak, Kerajaan ambil juga tanah itu.

Mereka hanya boleh membawa hal ini ke mahkamah. Ini kadang-kadang mengambil masa yang lama baharu selesai. Tetapi mereka tidak ada wang hendak membayar lawyer. Oleh itu mereka tidak ada peluang hendak berlawan sebab tidak ada wang dan masa yang lama juga.

Dalam negeri yang membangun cepat seperti negeri kita, perkara mengambil tanah selalu berlaku. Kerajaan memang berhak mengambil tanah untuk faedah negara.

Saya mencadangkan supaya satu badan rayuan ditubuhkan supaya orang-orang yang tidak puas hati boleh merayu kepada badan ini.

Ahli-ahlinya mestilah orang-orang yang pakar dalam taksiran tanah. Badan ini mestilah bebas membuat keputusan. Dengan jalan

ini tuan-tuan punya tanah akan rasa lebih puas hati dan Kerajaan juga menjadi lebih adil kepada orang ramai.

Satu lagi cadangan saya, orang-orang yang kena ambil tanahnya itu, patut diberi tanah lain oleh Kerajaan supaya mereka dapat bercucuk tanam untuk sara hidup mereka. Walaupun tanah itu jauh sedikit tentu mereka rasa lebih puas hati kerana Kerajaan kita adil.

Tuan Yang Dipertua: Mesyuarat ini ditangguhkan selama 20 minit.

Persidangan ditempokkan pada pukul 4.40 petang.

Persidangan disambung semula pada pukul 5.00 petang.

(Tuan Yang Dipertua mempengerusikan Mesyuarat)

Perbahasan disambung semula.

Tuan Loh Jee Mee (Batang Padang): *(Dengan izin)* Sir, this Bill seeks to amend the Land Acquisition Act, 1960 to enable the State Authority to acquire any land for agricultural or commercial purposes. Sir, in allowing the State Government to acquire any land, the Government must bear in mind that the compensation that is to be paid by the Government to the owners of the land should be adequate. The Government when assessing the value of the land concerned should bear in mind the prevailing market value of that land and also that of its adjoining lands.

Compensation given to owners of the acquired land should be adequate enough for the owner to purchase another piece of land of similar size and value. For example, an affected farmer should be adequately compensated so that he can purchase another piece of land on which he can continue to cultivate as he had done before. Thereby his livelihood will not be affected. Not only that, if at all they had a house on the acquired piece of land, compensation given must be adequate enough for them to not only purchase a piece of land but also to build a house.

It is here, Sir, that I would like to give a striking example of such a case. In the Hilir Perak area, where Malay families have been living for decades and whose means of

livelihood depend on padi cultivation, Sir, these families were given two acres of land for putting up their houses and another six acres of land for padi cultivation. This was done during the colonial days. Today these families are facing eviction. I understand that one Syarikat Sinar Perak has been given the green light to put up an oil palm project on a 6,600 acre site. This Syarikat has offered comparatively small shares to the affected families as compensation. Members of these families who are traditionally farmers naturally are not happy over the compensation because if they were to accept it, then they would find themselves landless and thereby become jobless. Their only means of livelihood is adversely affected by the acquisition of their land.

Sir, the term "to acquire any land" is rather too general and gives rise to suspicion as to whether this term will be used by the State Governments to suit their likes and dislikes. Take the example of a case where a particular piece of reserved land for farming purposes has been acquired for mining purposes instead, thereby causing hundreds of families in that particular area to be deprived of an opportunity to honestly earn their livelihood.

I will give another example of such a case regarding two villages in my constituency of Batang Padang, namely, Kampong Coldstream New Village and Kuala Bikam New Village. When the resettlement was carried out during the first Emergency, these villagers, whose livelihood depends on farming, were promised plots of land by the Government and subsequently it was earmarked and reserved for them. But after the first Emergency was over, these reserved lands were given for mining purposes, thereby robbing these poor farmers of their means of livelihood. Since then, numerous petitions were being presented to the Government and each time they were assured that something would be done to alleviate their problem. Up to date, these farmers are still in the dark as to their plight. It is therefore small wonder why many of the farmers are engaged in illegal cultivation. To make matters worse for them, recently the Government took action by spreading poison to their plants, thus depriving them of their sole means of livelihood. Sir, in doing so, the Government does not seem to realise that it has created another social problem instead of solving one.

I, therefore, strongly urge the Government not to abuse its powers in the acquisition of land under the pretext of development but in fact engaging itself in the "Ali-John" type of ventures.

Tuan Hor Cheok Foon (Damansara): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan di atas Rang Undang-undang Pengambilan Tanah (Pindaan), 1973, dan saya minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) Tuan Yang Dipertua, we are debating this Bill which is to seek amendment to the Land Acquisition Act, 1960 to enable the State Authority to acquire any land for agricultural or commercial purposes. With the passage of this Bill, the Authority shall have the necessary power to acquire land practically for all purposes, namely, for mining, residential, agricultural, commercial, industrial, etc.

Tuan Yang Dipertua, I would like to take this opportunity to submit my views so that the Government would be more aware of the correct handling in protecting the people's interest when they exercise the power conferred on them in this Bill. Yang pertama, I urge the Government Authority concerned not to simply and freely announce the freezing of land before they have the necessary concrete plan of the project prepared and ready which necessitates the eventual acquisition. Any sudden announcement of freezing of land by the Government would be taken seriously by the public and would throw the entire land and property real estate market into a chaos and a state of confusion. People involved in this type of Government announcement would be like ants on a hot rod. Not too long ago the State authority of Johore announced the freezing of various parts of land in and surrounding Johore Bahru. The land owners affected by the announcements were shocked and sad. Those who were fortunately not affected took the opportunity to jack up their land and property value and in the midst of this state of affairs, land and property prices shot up manifold just overnight.

Tuan Yang Dipertua, in another instance we had witnessed that the Malacca State Government had also out of the blue announced that they were going to freeze a great portion of land in and outside the

oldest town of our country which had been sleeping for the last couple of hundred years as far as land and property markets were concerned. Until today we do not see the Malacca Government make any follow-up announcement or statement to substantiate the reason for wanting to freeze the land.

According to the present law of the country, the Government may have the power to freeze land transactions in a particular area when they proclaim it in the *Gazette*. However, the Government must go on with the necessary acquisition procedure to acquire those lands which they have frozen within the one-year limit. Therefore, the Government has the responsibility to have the people informed that the power of the Government to freeze land is limited and must be supported with valid and compelling reasons. I call on the Government not to mislead the people in this question of the freezing of land which brings unnecessary scare, hardship and ill-consequence to the people.

This Bill provides the State Authority the power to acquire land to build commercial buildings, like shopping complexes, business premises, etc., which will eventually compete with the private enterprise. Sir, we would understand and would give our due support to the Government's effort on this project when they are for the benefit and interest of all Malaysians. But, Sir, we are afraid that the projects or the schemes, which the Government is now undertaking, are only for namesake. Ideals and objectives are one thing, but in practice they are totally different things. Unfortunately, Sir, these projects which the Government is now doing to help Bumiputras are only actually helping only a few in the privileged circle of friends of the Government and the ruling party.

Tuan Yang Dipertua, I would like to finally bring up an example. When we were debating on the Bill of the State Government seeking a loan of \$15 million for a certain shopping complex in Selangor, we in the Opposition asked the Selangor Government as to what action and what guarantee has the Government got to ensure that in the distribution of the space in this shopping complex, which is eventually to be built, we got the answer from the Government—and I believe it was from none other than the Y.A.B. Menteri Besar of Selangor—that “let our wives and children move into these Shopping Complexes”.

Tuan Lim Kit Siang (Bandar Melaka): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang ini dan saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Rang Undang-undang ini bertujuan untuk meminda Akta Pengambilan Tanah, 1960 bagi membolehkan pihak berkuasa negeri mengambil sesuatu tanah bagi maksud maksud pertanian dan perdagangan.

(*Deňgan izin*) For the purposes of this amendment, it is the intention of the Government to have retrospective effect to this legislation to October 13, 1960. Mr Speaker, Sir, retrospective legislation is a highly repugnant form of legislation for it legalises past illegalities. Clause 13 of the Malaysian Constitution provides that no Malaysian citizen shall be deprived of his property without the due processes of laws, and the very fact that the Government intends to ask for retrospective effect to the present amendment must mean that in the past, and definitely since 13th October, 1960, the various State Governments had been guilty of illegalities in acquiring land when they did not have any legal power whatsoever.

I think it is a Parliamentary tradition that when any Government seeks to have a retrospective legislation it must come to the House and tell the House and the people why it seeks to have retrospective legislation—what wrongs, what past illegalities, they seek to legalise? Unless this House and the country knows the specific instances, not general particulars, from every State—Penang State, Perak State, Selangor State, Negri Sembilan State, every state—since 13th October, 1960, of every instance of wrongful, illegal acquisition of land by the State Authorities, which it is sought to legalise now, I do not think this House should give such a “blank cheque”. It is in the highest tradition of Parliamentary practice that this should be done and I believe the Honourable Minister would be able, therefore, when his turn comes to reply, to let the House have a full list of the particulars for which such an intention is being sought in this House. Therefore, because a very vital fundamental principle is involved, I hope the Government would take note and give us a satisfactory explanation.

Tuan Haji Mokhtar bin Haji Ismail (Perlis Selatan): Tuan Yang di-Pertua, saya

bangun menyokong Rang Undang-undang Pengambilan tanah yang telah dikemukakan oleh Yang Berhormat Menteri yang berkenaan.

Tuan Yang Dipertua, di dalam memperkatakan masalah tanah bukan setakat hari ini sahaja bahkan di masa-masa yang lampau sekalipun masalah tanah ini adalah satu masalah yang paling rumit dan begitu juga satu masalah yang paling penting sekali bagi tiap-tiap rakyat di dalam sebuah negara. Kerana dengan adanya tanah, dengan adanya rakyat memiliki tanah, maka di situlah menunjukkan betapa perkembangan ekonomi bagi sesebuah negara atau bagi sesuatu kaum dalam sesebuah negara.

Di dalam masalah tanah ini di masa-masa yang lampau banyak telah dipersoalkan terutama sekali di dalam negeri-negeri yang masih mundur. Umpamanya, seperti Negeri saya di Perlis masalah tanah ini adalah pada tiap-tiap tahun samada di dalam Dewan Undangan Negeri atau di dalam Parlimen bahawa soal tanah ini telah dibangkitkan berturut-turut dan begitu juga kalau kita membaca dalam akhbar-akhbar pada tiap-tiap tahun ada yang menjadi mangsa-mangsa dan pembunuhan berkenaan dengan penyelesaian dan pergaduhan tanah ini.

Di dalam soal tanah ini, rasa saya, ada 3 perkara yang patut saya sebutkan di sini. Yang pertama, tanah Kerajaan (State Land) iaitu tanah yang tidak dimiliki oleh sesiapa melainkan tanah itu ialah kepunyaan Kerajaan Negeri dan, yang kedua tanah TOL atau tanah geran sementara, dan yang ketiganya tanah yang mempunyai geran. Ketiga-tiga perkara ini adalah mendatangkan beberapa perkara yang rumit.

Saya tahu, di dalam masa menjalankan Rancangan Perairan Muda di masa yang lalu banyak tanah-tanah bendang di dalam Negeri Perlis telah digalakkan oleh Kerajaan Negeri supaya rakyat semua menjalankan perusahaan sawah. Maka berlumba-lumbalah rakyat membuka tanah-tanah baru dan begitu juga perusahaan-perusahaan baru, tetapi tanah itu masih menjadi hak Kerajaan iaitu State land dengan tidak dikeluarkan samada geran sementara atau sebagainya. Manakala datangnya Rancangan Perairan Muda, Kerajaan telah mengezetkan banyak tanah-tanah yang telah diusahakan oleh rakyat dan diambil oleh Kerajaan dengan tidak dibayar satu sen atas penat lelah kepada

orang yang mengusahakan tanah itu. Begitu juga tanah-tanah TOL dalam Perairan Muda ini banyaklah petani-petani kita yang menjadi mangsa berkenaan dengan Perairan Muda.

Yang kedua, saya suka juga hendak mengemukakan perkara ini kepada Yang Berhormat Menteri yang berkenaan, kerana baharu-baharu ini Yang Berhormat Menteri yang berkenaan telah membuat lawatan ke Negeri Perlis dan pada masa ini dalam Negeri Perlis ada satu rancangan industri yang besar yang dinamakan Perusahaan Gula Perlis (Perlis sugar plantation) dan di dalam perusahaan yang tersebut di pihak FELDA telah lebih kurang 1,000 relong atau hampir 1,000 ekar. Tanah-tanah itu pada mulanya sebelum ada apa-apa rancangan Kerajaan Negeri Perlis memang menggalakkan orang-orang yang tidak mempunyai tanah di dalam Negeri Perlis supaya mereka itu membuka tanah-tanah itu menanam dengan pokok-pokok getah dan sebagainya.

Rakyat Negeri Perlis berlumba-lumbalah membuka tanah-tanah itu dengan menanam getah-getah, ada setengahnya, getah itu boleh ditoreh, yang setengahnya getah itu ada yang sedang membesar dan sebagainya. Dalam keadaan yang begitu, barangkali kita patut tahu juga tiap-tiap kali pilihanraya berlakulah bermacam-macam janji dan sebagainya. Maka satu dari janjinya yang akhir-akhir sekali, ialah Kerajaan Negeri Perlis bercadang hendak membukakan satu perusahaan industri yang besar iaitu Gula Perlis dan sebahagiannya ialah dimiliki oleh Gula Perlis dan sebahagiannya dimiliki oleh FELDA.

Di dalam rancangan FELDA ini banyaklah di dalamnya terkena tanah-tanah yang telah pun diusahakan dengan menanam pokok-pokok getah dan sebagainya sebagai tanaman yang lain oleh penduduk-penduduk dalam kawasan itu. Oleh kerana tanah itu tidak ada tercatat apa-apa pun di dalam Pejabat Tanah yang menunjukkan tanah itu masih hutan. Kalau kita pergi melawat di Pejabat-pejabat Tanah, buka pelan, tengok tanah ini hutan, tetapi kalau kita masuk ke tempat itu, tanah tersebut penuh dengan tanaman getah dan sebagainya yang mana telah saya sebutkan itu. Oleh yang demikian, maka banyaklah tanah-tanah tadi diambil oleh Rancangan FELDA tadi dan banyaklah orang-orang yang menjadi mangsa yang berpindah dan sebagainya dan mereka itu telah merayu

bermacam-macam kepada Kerajaan samada kepada saya supaya dapat Kerajaan memberi satu timbangrasa kepada mereka dengan memberi tanah-tanah yang lain ataupun Kerajaan berjanji sekiranya di masa yang akan datang FELDA hendak membahagi-bahagikan tanah itu kepada perusahaan-perusahaan yang lain, umpamanya kepada satu keluarga 3 ekar untuk tanam tebu, mereka berharap supaya rancangan-rancangan itu hendaklah diutamakan kepada orang-orang yang memiliki tanah itu ataupun pekerja-pekerja. Apa yang menjadi kesulitan pada hari ini mereka datang mengadu kepada saya bahawa tanah mereka itu telah diambil tetapi mereka tidak diberi peluang, tidak mendapat peluang bekerja dari rancangan-rancangan yang telah diusahakan oleh FELDA sekarang ini.

Oleh yang demikian, dengan adanya Rang Undang-undang di hadapan kita ini, maka saya merayu kepada Yang Berhormat Menteri supaya menghalusi apa yang telah saya bangkitkan ini, kerana dalam masa lawatan Menteri ke Perlis baharu-baharu ini, saya tak mempunyai kesempatan dan untuk diberi dailog atau memberi fikiran dalam perjumpaan-perjumpaan yang telah diadakan oleh Yang Berhormat Menteri dengan Menteri Besar, Perlis. Saya tak mempunyai kesempatan untuk mengeluarkan buah fikiran apa yang patut disoalkan berkenaan dengan penderitaan rakyat di dalam kawasan yang tersebut.

Yang akhir sekali, saya suka juga hendak membangkitkan satu masalaah tanah juga. Perkara masalaah tanah ini sudahpun lama iaitu, ada satu kawasan di dalam Negeri Perlis, di Jalan Padang Besar di mana tanah itu adalah lebih kurang 1,000 relong yang pada mula-mulanya tanah itu telah ditubuhkan menjadi syarikat kerjasama yang dinamakan Syarikat Kerjasama Kampung Baru dan Perkebunan Melayu Sungai Junjong Perlis.

Syarikat ini ada mempunyai 100 orang ahli. Oleh kerana syarikat ini tidak mempunyai modal untuk membuka tanah yang tersebut, maka pada akhir-akhirnya Kerajaan Negeri Perlis dengan persetujuan Kerajaan Pusat mempelawa Kerajaan Negeri supaya tanah itu diserahkan kepada Kerajaan Negeri supaya Kerajaan Negeri berikhtiar dengan Kerajaan Pusat untuk membukakan satu rancangan tanaman getah yang dinamakan

Rancangan Tanah Pinggir. Maka oleh kerana itu, segala ahli-ahli bagi syarikat tersebut telahpun menyerahkan tanah itu kepada Rancangan Tanah Pinggir tadi. Nasib mereka tidak baik, oleh kerana ada penyelewengan-penyelewengan pada masa itu oleh kerana anak-anak getah yang baik pada masa itu berharga lebih mahal dalam negeri Siam, maka getah-getah yang ditanam di situ kebanyakannya adalah getah-getah yang ditanam di situ kebanyakannya adalah getah-getah yang tidak bermutu dan oleh kerana pihak-pihak yang menjaga rancangan-rancangan tersebut takut manakala datang orang memeriksa anak-anak getah itu didapati getah yang tidak bermutu, lalu tanah-tanah tersebut dibakar habis. Sekarang ini tanah itu jadi "Padang jarak, padang terkukur". Dan sudah berapa kali saya cuba merayu supaya tanah itu diserahkan balik kepada tuan-tuan punya tanah supaya tanah tersebut dapat dijadikan satu perusahaan tanaman ubi kayu dan sebagainya. Kerajaan Pusat telah menjawab mengatakan oleh kerana Kerajaan Pusat telah memberi pinjaman wang yang banyak untuk membesarkan tanah pinggir itu, maka tanah itu adalah hak kepunyaan Kerajaan Pusat. Saya berharap walaupun tanah itu sudah diambil tetapi belum lagi diserahkan kepada syarikat itu. Sekiranya tanah itu sudah diserahkan kepada syarikat itu, maka tidaklah mengapa kita letakkan kesalahan, hutang kamu mesti bayar. Tetapi janganlah kebun dibakar, akhirnya tanah pun hilang, hutang mereka disuruh bayar lagi. Oleh kerana itu, saya merayu kepada Yang Berhormat Menteri, saya percaya dengan jasa baik dan usaha-usaha yang bersungguh-sungguh daripada Yang Berhormat Menteri yang berkenaan ini tentulah dapat menyelesaikan masalaah-masalaah tanah yang saya sebutkan itu.

Saya ucapkan ribuan terima kasih dan saya menyokong Rang Undang-undang ini.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad (Muar Utara): Tuan Yang Dipertua, saya bangun memberi sokongan kepada Rang Undang-undang yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Menteri Kemajuan Tanah insya Allah saya akan kemukakan pendapat-pendapat saya yang belum dikemukakan oleh rakan-rakan sewajut saya.

Tuan Yang Dipertua, peruntukan yang ada sekarang membolehkan pihak berkuasa

Negeri mengambil tanah hanya bagi maksud-maksud perlombongan atau bagi maksud-maksud perumahan dan perindustrian.

Saya cuma hendak sentuh dalam masaalah ini, iaitu bila mana kuatkuasa undang-undang ini dapat dijalankan, hendaklah Kementerian ini memerhatikan Kerajaan Negeri pada masa sekarang ini sangat tidak memberi puashati dalam masaalah urusan tanah yang telah dipohonkan oleh syarikat swasta atau perbadanan yang berkenaan bagi menjalankan usaha perlombongan tidak dapat melancarkan aktivitiinya. Pihak Kerajaan Negeri sentiasa membuat red tape dalam masaalah ini. Ini dilakukan oleh setengah-setengah Kerajaan Negeri. Kadang-kadang satu permohonan tanah kawasan untuk perlombongan sebagaimana peruntukan dalam Rang Undang-undang ini. Permohonan tanah itu hendak mendapatkan daripada Kerajaan Negeri memakan masa sampai 3 tahun. Ini menyebabkan lambat perusahaan yang dijalankan dan merugikan hasil negara yang patut dikeluarkan dengan seberapa segera.

Tabiat Kerajaan-kerajaan Negeri ini setengah-setengahnya, berbuat demikian disebabkan memikirkan kononnya tanah itu kuasa Kerajaan Negeri, haknya. Kalau, swasta itu kita kata swasta daripada luar negeri, atau swasta bukan bumiputra, tidak begitu membimbangkan saya. Jadi dengan sebab saya sentuh ini, satu syarikat perlombongan yang telah diusahakan oleh PERNAS mempunyai modal yang cukup, pegawai-pegawai yang cukup dan pegawai-pegawai yang berkelayakan mempunyai modal yang lebih daripada \$30 melion. Sungguh hairan, permohonan tanah yang dimajukan oleh PERNAS ini dimainkan oleh Kerajaan Negeri.

Yang kedua, dalam usaha perkilangan dan perumahan ini, keadaan yang serupa juga dibuat oleh Kerajaan Negeri bila mana syarikat atau perseorangan meminta kepada Kerajaan Negeri mengubah syarat tanah itu daripada pertanian kepada perumahan atau perkilangan, maka memakan masa 2 atau 3 tahun sebagaimana yang saya sebutkan tadi. Hingga syarikat-syarikat tersebut dan orang perseorangan dengan tidak sabar menunggu kelambatan Kerajaan Negeri mengubah syarat tanahnya itu telah mendirikan perkilangan di atas tanah itu dengan secara haram. Bila mereka gunakan tanah ini dengan cara haram, maka berbagai-bagai

kuatkuasa pula kepada Kerajaan Negeri, sebab syarikat ini mendirikan perkilangan itu sebelum daripada disahkan, diluluskan tanah yang dipunyainya ini. Saya contohkan, bumiputra bersyarikat dengan orang yang bukan bumiputra telah mengadakan perkilangan batu bata, pada hal kilang batu bata itu tanahnya sendiri, tanah yang dipohon kerana diubah syarat mendirikan perkilangan di tempat itu. Ini memakan masa, 3 tahun tidak juga Kerajaan Negeri berupaya mengubah syarat tanah itu, oleh sebab perkembangan perniagaan itu sangat pesat, jadi syarikat perkilangan ini mendirikan kilang batu bata ini secara haram. Mereka telah membelanjakan beratus-ratus ribu ringgit, bila Kerajaan Negeri siasat masaalah ini maka didapati mendirikan kilang dengan tidak ada kebenaran. Satu tindakan mahkamah boleh dilakukan. Dari segi perniagaan, kerja lambat-lambat Kerajaan Negeri ini tidak sesuai sangat dalam zaman kemajuan ini. Saya harap Yang Berhormat Menteri yang bijaksana ini akan dapat memberi perhatian dan dapat mengambil tindakan kerjasama kepada Kerajaan Negeri-negeri.

Ada satu masaalah yang patut diberikan pindaan kuasa kepada Kementerian Tanah ini, iaitu membinasa, atau memotong pokok-pokok, yang mengganggu, atau membahayakan tempat-tempat, atau kawasan, kerana kepentingan umum yang mana tanah itu tidak diambil alih oleh Kerajaan. Ini yang saya hendak sebutkan contoh seperti kawasan parit dan taliair. Kawasan parit dan taliair ini adalah hak Kerajaan, tetapi pokok-pokok kayu yang di tepi kawasan parit itu mengganggu kepentingan umum. Bagi pihak Kementerian ini patut diberikan kuasa membenarkan untuk menebang pokok kayu itu termasuk juga jalan-jalanraya, balairaya dan lain-lain. Umpamanya Balai Raya yang dipunyai oleh Kerajaan ada pokok-pokok dekat Balai Raya itu membahayakan orang-ramai. Jadi diberi kuasa kepada Kementerian atau Pejabat Tanah menebang pokok ini dengan tidak ada bayaran atau diberi bayaran supaya keselamatan orang-ramai ini terpelihara sepanjang masa.

Dalam masaalah pengambilan tanah ini juga, saya memberi sokongan kepada rakan sejawat saya dari Kuala Selangor kepada rakyat yang tidak mempunyai tanah, atau ada mempunyai tanah yang tidak ada ekonomi, satu ekar, dua ekar atau kurang

daripada 10 ekar bila mana tanah ini diambil oleh Kerajaan dengan ketentuan-ketentuan yang sedia dikehendaki oleh pindaan Rang Undang-undang ini, saya mengharapkan Kementerian Tanah ini memberi keistimewaan kepada mereka ini supaya dimasukkan dalam rancangan-rancangan tanah, dikecualikan mereka ini daripada syarat-syarat yang tertentu dalam rancangan tanah ini, samada dalam rancangan tanah FELDA, FELCRA atau Rancangan Tanah Pinggir.

Setakat itulah sahaja dan saya ucapkan terima kasih.

Tuan Ahmad bin Haji Ithnin (Melaka Selatan): Tuan Yang Dipertua, saya bangun untuk sama-sama menyokong Rang Undang-undang Akta Pengambilan Tanah, 1960, yang dibentangkan dalam Dewan ini.

Tuan Yang Dipertua, berhubung dengan masalah tanah ini saya rasa satu perkara yang amat rumit dan sebagaimana yang dicakapkan oleh rakan-rakan saya dalam Dewan ini yang belum mendapat penyelesaian yang muktamad, tetapi walau bagaimanapun dengan adanya Kementerian yang khas berhubung dengan tanah yang telah dibentok, maka kita mengharapkan masalah tanah ada bermacam-macam cara.

Pertama sekali, saya rasa berhubung dengan tanah ini ada tiga empat cara, lebih-lebih lagi berhubung dengan hendak menyelesaikan masalah tanah di Negeri-negeri yang diperintah oleh penjajah-penjajah beberapa ratus tahun dahulu, terutama Negeri Melaka dan Pulau Pinang.

Dengan adanya Kementerian Tanah dan Undang-undang Tanah, lebih-lebih lagi Kanun Tanah Negara yang telah dimaktubkan dalam Undang-undang Tanah dan pindaan-pindaan pengambilan tanah yang telah kita bincangkan dan kita luluskan, saya percaya dalam masalah tanah ini akan dapat diatasi oleh Kementerian yang berkenaan dari satu masa ke satu masa yang akan datang.

Dalam masalah ini juga, saya suka mengambil bahagian dan cuba menyentuh sedikit berhubung dengan Kementerian Tanah ataupun pengambilan tanah. Yang pertama sekali, ialah dalam melaksanakan pengambilan tanah itu sebagai hendak melaksanakan dasar pembangunan iaitu kawalan

hendaklah diatur atau dibuat oleh Kementerian yang berkenaan. Saya rasa, kita tidak mahu lagi bilamana Kerajaan berkehendakan satu-satu kawasan tanah untuk melaksanakan pembangunan, umpamanya jalan raya dan sebagaimana, ada pula halangan umpamanya bangunan yang sudah dibuat satu trustee yang tidak boleh dirombak seperti di kawasan Bukit Cina, Melaka, pada hal Kerajaan mustahak hendak membesarkan jalan daripada Melaka jalan Federal ke Muar, tetapi memakan masa yang bertahun-tahun meminta kebenaran kelulusan daripada pihak yang berkenaan yang memegang trustee Bukit Cina itu.

Rasa saya, perkara ini kita mengharapkan bagi pihak Kementerian yang berkenaan supaya mengawal dalam masalah ini di masa yang akan datang samada dalam jangka pendek atau jangka panjang iaitu segala rancangan-rancangan yang telah diatur oleh Kerajaan kita supaya jangan tergendala. Kawalan yang saya katakan perlu dibuat oleh Kementerian yang berkenaan terutama sekali bangunan-bangunan yang ada mempunyai lembaga misalnya kuel, ataupun masjid dan juga tokkong. Jadi supaya benda ini dapat dikawal rapi, kerana kita tidak mahu jika sekiranya dalam Rancangan Malaysia Yang Kedua apabila tempat itu hendak digunakan oleh Kerajaan, tetapi disebabkan tidak mempunyai pertimbangan antara Kerajaan Negeri dengan Kerajaan Pusat, maka Kerajaan Negeri telah meluluskan dan bangunan itu telah didirikan. Bilamana Kerajaan Pusat hendak melaksanakan rancangan terkena di tempat itu, bangunan itu tidak didapati dengan senang hendak dipecahkan ataupun hendak diambil kawasan tapak bangunan itu, maka ini memakan belanja yang banyak oleh Kerajaan kita sendiri. Ini rasa saya amat perlu dikawal lebih dahulu oleh Kementerian ini, dibuat satu sistem yang betul-betul di mana tempat rancangan-rancangan pengambilan tanah oleh Kerajaan Pusat yang hendak dilaksanakan dalam negara kita ini samada di Semenanjung Malaysia ataupun Sabah dan Sarawak, maka hendaklah kita atur dan supaya benda itu jangan berlaku lagi. Dengan ini, rasa saya, baharulah pengambilan tanah yang hendak dijalankan oleh Kerajaan kita dapat berjalan dengan baik dan mendapat kemajuan yang lebih cepat daripada apa yang kita jangkakan.

Saya suka juga menyentuh berhubung dengan pengambilan tanah, walaupun ada rakan-rakan saya telah menyatakan dalam Dewan ini iaitu di kawasan saya di negeri Melaka mengenai masalah pentaksiran. Ini perlu bagi Kementerian memikirkan, bukan Undang-undang Kanun Tanah Negara sahaja yang kita telah maktubkan, tetapi sebagai penyelarasan di atas perlaksanaannya sebagaimana yang saya katakan tadi, taksirannya amat jauh berbeza bila Kerajaan mengambil tanah orang ramai dengan tiga empat cara iaitu TOL, E.M.R. di Melaka, Grant Lease, Geran Matahari, dan ada pula Geran Seumur Hidup (freehold). Ini adalah jauh bezanya. Sekarang ini saya dapat tahu, kalau geran freehold, Kerajaan taksirkan satu ekar tidak kurang \$10,000 tetapi bila terkena tentang jalan tanah orang-orang kampung maka E.M.R. dan TOL cuma hanya dibayar \$1,600 satu ekar. Ini adalah perimbangan yang jauh sekali yang telah berlaku oleh pengambilan tanah yang saya katakan tadi, maka saya mengharapkan yang sungguh-sungguh perimbangan yang begitu jauh dapat disamakan. Kalau peraturan Undang-undang Kanun Tanah Negara sudah kita satukan, sudah kita samakan bagi seluruh negara kita, mengapa pula taksiran harga tanah, pada hal tanah yang diambil geran E.M.R. tadi dengan geran freehold yang saya katakan \$10,000 pokok getahnya itu juga yang ditanam oleh tuan punya tanah dan pokok getah jenis baik juga yang ditanam di E.M.R., tetapi taksirannya ialah tanah di luar bandar, geran E.M.R. hanya dibayar setinggi \$1,600 atau \$2,000 maka bezanya \$8,000 dan dengan ini menjadi kemusykilan penduduk-penduduk ataupun rakyat di luar bandar dalam masalah tuan punya tanah. Ini rasa saya, Kementerian yang berkenaan perlu mengatasi dan mengkaji seterusnya berkerjasama dengan Kerajaan Negeri dan daerah-daerah supaya perkara-perkara itu jangan berlaku lagi. Jadi amatlah hiba bagi orang yang empunya tanah, yang mempunyai geran kecil ataupun TOL yang tanamannya sama sebagaimana geran freehold, tetapi bayarnya adalah jauh berbeza antara bumi dengan langit. Saya mengharapkan bagi Kementerian yang berkenaan supaya mengkaji dengan teliti betul-betul supaya sungutan penduduk-penduduk di luar bandar yang ada mempunyai tanah yang terkena dalam peng-

ambilan perlaksanaan pembangunan oleh Kerajaan kita supaya dapat kita perbetulkan dalam masalah-masalah ini.

Tuan Yang Dipertua, satu daripada perkara yang saya suka menarik perhatian Kementerian yang berkenaan iaitu pengambilan tanah misalnya, saya beri contoh, tuan punya tanah yang ada mempunyai 5 ekar, kemudian bilamana telah disiasat oleh S.O. ataupun Pegawai Penempatan, maka Kerajaan hanya berkehendakkan tanah itu $3\frac{1}{2}$ ekar, maka diambillah tanah $3\frac{1}{2}$ dan dibayar oleh Kerajaan, tetapi malang dan dukacitanya tanah ini ada kadangkalanya tanah itu tinggal $1\frac{1}{2}$ ekar, kemudian ada kadangkala tinggal $\frac{1}{2}$ ekar. Perkara ini telah berlaku di kawasan Perlindungan Air, Macap Umbu, Durian Tunggal, Melaka, iaitu ada yang mengatakan tanahnya hanya tinggal $1\frac{1}{2}$ ekar; ada yang $\frac{1}{2}$ ekar, mana dia hendak buang tanahnya itu. Orang itu telah dipindahkan agak jauh sedikit daripada kawasan tanah tersebut. Saya berharap Kementerian yang berkenaan jika tinggal $\frac{1}{2}$ ekar ataupun tinggal $\frac{1}{4}$ ekar dalam kawasan yang hendak digunakan oleh Kerajaan dalam pengambilan tanah ini, saya fikir, terus diambil lima-lima ekar itu, jadi yang $\frac{1}{2}$ ekar Kementerian Kemajuan Tanah hendaklah ambil dan dibayar macammana pembayaran yang dibuat mengikut taksiran oleh Kerajaan. Ini rasa saya, perlu Kementerian yang berkenaan mengambil perhatian, kalau boleh tanah-tanah itu, sekali pun dalam perhetongan belum dapat penyelesaian siapa yang hendak menentukan hukuman itu, samada tanah yang tinggal $\frac{1}{2}$ ekar, $\frac{1}{4}$ ekar, $\frac{3}{4}$ ekar oleh tuan-tuan punya tanah itu dapat diputuskan atau tidak oleh Kementerian ataupun oleh Kerajaan kita mengambil pada keseluruhannya. Saya harap Kementerian yang berkenaan supaya dapat menyelesaikan masalah ini mudah-mudahan sungutan-sungutan daripada tuan-tuan tanah yang ada sekarang ini dapat kita baiki lagi.

Tuan Yang Dipertua, selain daripada itu, saya suka juga meminta kepada Kementerian yang berkenaan supaya dapat mengadakan satu penyatuan dan kerjasama yang rapat antara Kementerian Kemajuan Tanah dengan Kerajaan-kerajaan Negeri. Saya fikir kalau tidak mendapat kerjasama antara Kementerian Kemajuan Tanah dengan Kerajaan Negeri sebagaimana yang dikatakan oleh Yang Berhormat dari Muar Utara tadi, maka itu lain pula caranya. Rasa saya, kalau

pertelingkahan antara Kementerian dengan Kerajaan Negeri ini tidak diatasi, maka akibatnya itu ialah boleh terkena kepada rakyat dan keseluruhan penduduk yang ada di dalam rancangan pengambilan tanah pada masa akan datang. Jika sekiranya kerjasama dan penyelarasan kawalan-kawalan dalam masalah tanah dan pengambilan tanah ini dapat kita selaraskan, saya percaya, segala kesulitan-kesulitan dan masalah-masalah yang ditimbulkan dalam Dewan ini mudah-mudahan dapat berjalan dengan baik di masa akan datang.

Dr Chen Man Hin (Seremban Timur): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, there is one point which I wish to bring up, that is, in the past, the Land Acquisition Act had been used to acquire land largely for building houses in the interest of the poor and the low income groups. This is admirable. I do not think anybody will quarrel with that or with the Government's move to acquire land for industrial purposes which usually do not affect people in the commercial class very much. But now the question is, that this land is being acquired for commercial purposes and this has caused a good amount of anxiety among the people in towns, not only in Kuala Lumpur but throughout Malaysia, as to how the Government is going to acquire land for commercial purposes. The people who are most worried will probably be the shopkeepers and the small shop-owners and people who live in towns that if their house or land is acquired by the Government, although they do not consent to it, how would it affect their livelihood. Therefore, I would advise the Government to use this new power of theirs sparingly and carefully and that it should not be used as a bludgeon or as some form of blackmail to force people who have worked hard for many, many years to earn their livelihood in towns, to give up their land. If they do so, I think they should try to make them a good offer, a reasonable one like any other enterprise, and I am sure most of them will be prepared to give up their land or shophouse if the offer is good and if there is a chance that they will have also the possibility of setting up business in the same area which the Government has acquired.

Therefore, Mr Speaker, Sir, I would urge the Government, when they apply this law, to be very careful and if it is meant specifically

to help UDA to expand in the cities, all right, but do so so that they will not deprive the small shopkeepers of their means of livelihood and their consent should be obtained, not so much through arm-twisting but more through a reasonable form of compensation or alternative premises where they can carry on their livelihood. Mr Speaker, Sir, probably the better way for Government, instead of using this Act too freely to help them to expand in the commercial area, will be to have more new satellite towns and not concentrate too much in Kuala Lumpur itself or in the main cities of Malaysia, but to open up new satellite towns like Petaling Jaya where everybody will have a chance, including UDA.

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Tuan Yang Dipertua, saya mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang yang ada di hadapan kita pada hari ini, dan saya rasa Ahli-ahli Yang Berhormat telah memberikan perhatian yang sungguh-sungguh dalam Akta yang ada di hadapan kita ini.

Saya suka menyentuh sedikit tentang ucapan yang telah disampaikan oleh beberapa orang Ahli Yang Berhormat, terutama Ahli Yang Berhormat dari Kubang Pasu Barat yang telah menyentuh dua perkara yang besar: Pertama, berkenaan dengan harga tanah, dan yang kedua berkenaan dengan pembekuan tanah yang dilakukan oleh Kerajaan-kerajaan Negeri, terutama oleh Kerajaan Negeri Pulau Pinang.

Berhubung dengan soal harga tanah ini, nampaknya sebahagian besar daripada Ahli Yang Berhormat telah menyentuh dengan sungguh-sungguhnya berkenaan dengan ini. Tetapi perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kubang Pasu Barat itu ialah tentang soal perbezaan harga tanah-tanah yang termasuk di dalam Malay Reservation dengan tanah-tanah yang di luar daripada Malay Reservation. Kuala mengikut harga jual-beli memanglah tidak sama antara tanah Malay Reservation dengan tanah yang tidak termasuk dalam Malay Reservation. Sebab tanah yang termasuk dalam Malay Reservation ini tidak dapat dilakukan jual-beli dengan rakyat atau orang yang bukan orang Melayu. Apabila Kerajaan

hendak membayar pampasan biasanya adalah berdasarkan kepada harga jual-beli yang terakhir yang berlaku dalam kawasan yang berkenaan. Ini mengikut pengertian harga pasaran yang wujud pada ketika itu. Walau bagaimanapun, tuan-tuan tanah dalam kawasan Malay Reservation ini boleh menuntut atau merayu jika mereka dikenakan nilai pampasan yang rendah dan tidak menasabah. Lebih-lebih lagi apabila tanah mereka berhampiran atau bersempadan dengan tanah-tanah yang lain yang dibayar tinggi pampasannya. Dalam hal ini saya rasa, saya percaya, pihak Kerajaan-kerajaan Negeri akan dapat memberikan pertimbangan yang wajar, sebab kadang-kadang nilai tanah itu bukan sahaja bergantung kepada jenis tanahnya, tetapi bergantung kepada kegunaan yang tanah itu di dalam satu kawasan yang tertentu.

Tuan Yang Dipertua, berkenaan dengan soal pembekuan tanah, khususnya yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat ini adalah pembekuan tanah yang berlaku di dalam Negeri Pulau Pinang. Saya sedar bahawa kebanyakkan Kerajaan Negeri telah mengambil langkah membekukan tanah-tanah yang dicadangkan untuk dijadikan kawasan-kawasan bagi pembangunan, dan mungkin dalam hal ini Kerajaan Negeri Pulau Pinang ikut terlibat sama dalam pembekuan tanah-tanah rakyat itu.

Pembekuan tanah itu dilakukan mengikut Seksyen 4, Akta Pengambilan Tanah dan tempoh yang dibenarkan bagi pembekuan ini ialah tidak lebih daripada setahun ataupun 12 bulan, akan tetapi Kerajaan Negeri berhak menyambung lagi tempoh tadi daripada tahun ketahun, jika sekiranya didapati tempoh yang telah berlalu itu tidak mencukupi untuk membuat kajian atau sebagainya. Tujuan Kerajaan Negeri membekukan tanah-tanah ialah untuk dipilih bagi digunakan untuk sebarang rancangan Kerajaan dan dengan demikian harga pampasan adalah berdasarkan kepada harga jual-beli yang didapati pada masa mula-mula pembekuan itu dilakukan. Sungguhpun demikian, jika sekiranya pembekuan itu dilakukan berulang-ulang, dan ini sangat jarang berlaku, maka terpaksa nilai tanah itu berubah-ubah mengikut harga pasaran pada masa pembekuan berulang itu dilakukan.

Dengan satu pengertian bahawa mengikut kuasa di bawah Seksyen 4 ini tidaklah

menyekat atau menghadkan kebebasan rakyat untuk menjual atau membeli tanah-tanah yang terlibat dalam pembekuan itu. Cuma apabila Kerajaan mengambil tanah itu di bawah Seksyen 3, Akta Pengambilan Tanah, maka harga pampasan tidaklah berdasarkan kepada harga jual-beli yang berlaku pada masa pembekuan itu wujud. Dengan kenyataan ini saya kira apa yang dimusykilkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kuala Selangor pun dapat dijelaskan iaitu samada tanah-tanah yang dibekukan di bawah Seksyen 4 tidak boleh dilakukan jual-beli. Sebenarnya boleh, kebebasan rakyat ada. Cuma pembekuan itu ialah untuk menentukan tentang nilai harga tanah dan untuk memberikan kemudahan kepada pihak Kerajaan bagi menjalankan kajian supaya menentukan tanah-tanah itu diambil oleh Kerajaan untuk sesuatu kepentingan.

Ada satu perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kubang Pasu iaitu kemungkinan orang Melayu atau bumiputra akan berundur sampai ke gunung-ganang, kalau sekiranya habis tanah-tanah orang Melayu dibekukan oleh Kerajaan atau diambil oleh Kerajaan. Sebenarnya, bahawa kalau sekiranya keseluruhan tanah-tanah orang Melayu yang telah dibekukan atau sedang dibekukan oleh Kerajaan Negeri termasuk Kerajaan Pulau Pinang sekarang, diambil oleh Kerajaan Negeri, saya percaya akan berlakulah kemungkinan berundurnya bumiputra secara teratur dari bandar ke luar bandar. Sudah tentu kejadian seperti ini tidak diingini oleh negara. Akan tetapi, adalah mustahil keseluruhan tanah-tanah yang dibekukan itu akan diambil kesemuanya oleh Kerajaan. Demikian pula mana-mana tanah yang akan diambil apabila sudah dikaji oleh pihak Kerajaan Negeri akan dikaji dari segenap segi termasuk dari segi ekonomi, kemasyarakatan dan kemanusiaan. Misalnya katalah kawasan Bandar Bukit Mertajam akan dibesarkan dan sebahagian daripada pembesarnya adalah untuk kawasan perusahaan dan pembesaran itu akan melibatkan luas tanah-tanah sawah yang dimiliki oleh bumiputra. Dalam hal ini Kerajaan akan membuat satu kajian.

Pertamanya, tanah-tanah sawah di sekitar Bukit Mertajam adalah termasuk dalam rancangan tanaman padi dua atau tiga kali setahun di mana Kerajaan telah berbelanja berjuta-juta ringgit untuk rancangan perairan.

Dari segi ekonomi masih juga dapat dipersoalkan samada Kerajaan akan mengorbankan projeknya yang telah menelan berjuta-juta ringgit untuk mewujudkan satu kawasan perindustrian yang kemungkinan hasilnya yang akan didapati oleh negara kurang ataupun bersamaan dengan belanja yang telah dikeluarkan. Contoh-contoh seperti ini, adalah banyak. Sebab itu, sebarang projek yang hendak dilaksanakan samada untuk perusahaan, perumahan, perdagangan dan sebagainya akan melibatkan kajian bukan sahaja oleh Kerajaan Negeri, tetapi juga oleh semua Kementerian yang berkenaan yang ada hubungannya dengan projek seperti itu.

Dalam hal ini, saya suka memberikan jaminan bahawa pihak Kementerian ini akan berhubung dengan mana-mana Kementerian yang mungkin ada berkaitan dalam soal-soal seperti itu agar dapat diwujudkan suatu kaedah di mana dasar ekonomi baru negara akan dapat berjalan dengan sewajarnya, dasar mana bumiputra akan dapat menyertai sama dalam segenap pembangunan, termasuk pembangunan perbandaran dan perindustrian.

Ahli Yang Berhormat daripada Perak telah membangkitkan pengambilan tanah rakyat di tepi-tepi pantai seperti di Lumut, Perak untuk dijadikan kawasan pengkalan angkatan laut. Saya sependapat dengan Ahli Yang Berhormat itu bahawa kaum-kaum nelayan yang hidup di tepi pantai itu, maka tanah lombongnya ialah laut. Bagi kaum nelayan seperti itu perlulah hidup dekat dengan laut. Walaubagaimanapun, saya suka menegaskan bahawa tidaklah menjadi dasar Kerajaan untuk menggantikan tanah yang lain apabila tanah-tanah rakyat itu diambil oleh Kerajaan, oleh kerana Kerajaan dalam langkahnya mengambil tanah-tanah rakyat adalah dibayar dengan harga pampasan yang wajar, kecuali dalam beberapa hal yang tertentu ada pihak Kerajaan-kerajaan Negeri yang mewujudkan projek-projek perumahan, memenfaatkan projek itu untuk memberi peluang kepada orang-orang yang tanahnya diambil oleh Kerajaan. Ada pun masalah rumah kecil-kecil, dua bilik keluarga ramai 11 orang itu amatlah sulit kalau Kerajaan hendak menyediakan rumah di bawah rancangan Kerajaan yang sesuai dengan keluarga yang ramai, sebab bilangan keluarga tidak sama antara satu dengan lain. Saya telah melihat sendiri bahawa rancangan penempatan semula sebahagian daripada penduduk-penduduk yang terlibat dengan

pengambilan tanah di kawasan perindustrian di Bayan Lepas, Pulau Pinang. Saya telah pergi melihat dari dekat di mana beberapa keping tanah serta dengan rumah-rumah yang sederhana telah diuntukkan oleh pihak Kerajaan Negeri, maka rakyat atau penduduk-penduduk yang kena pindah itu dengan wang pampasannya dapat lagi memperbesarkan rumah itu sesuai dengan kedudukan keluarganya dan setengah-setengahnya pula diberi peluang dengan kawasan yang ada lebih kurang $\frac{1}{4}$ ekar atau $\frac{1}{3}$ ekar dapat menternak seperti menternak babi.

Saya percaya pihak Kerajaan Pulau Pinang akan juga memberi peluang dalam keadaan yang sama kepada bumiputra untuk menolong memulakan kehidupan baru apabila mereka terpaksa berpindah, dengan peluang-peluang untuk menternak ayam itik, kambing dan sebagainya. Apa yang saya ceritakan itu ialah suatu contoh di mana suatu cara dapat dilakukan. Dalam pada itu seperti yang telah saya sebutkan tadi bahawa Kerajaan Negeri tidaklah berkewajipan pada dasarnya untuk menggantikan tempat-tempat yang lain, sebab langkah untuk mengambil tempat-tempat yang lain pada keseluruhannya adalah sulit oleh kerana kekurangan tanah dan sebagainya. Sungguhpun begitu ada beberapa cara yang mungkin dapat dilakukan.

Yang pertama, ialah seperti apa yang disuarakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Seberang Selatan untuk memberi peluang kepada mereka yang terlibat; mengambil atau memiliki saham-saham dengan wang pampasan di dalam perusahaan dan perdagangan yang akan ujud di dalam kawasan pengambilan tanah yang tersebut jika ada. Akan tetapi, cara seperti ini tentulah rumit dan memerlukan perkiraan dan perundingan antara semua pihak yang berkenaan. Pihak Kerajaan Negeri mungkin akan dapat mengadakan inisiatif ke arah ini.

Yang kedua, ialah memberi peluang kepada mereka yang terlibat yang cenderung kepada lapangan pembukaan tanah-tanah baru. Mereka itu bolehlah diberi keutamaan untuk memasuki rancangan tanah yang diadakan oleh Kerajaan-kerajaan Negeri, oleh FELDA dan sebagainya.

Yang ketiga, bagi mereka yang tidak mempunyai kecenderungan untuk mana-mana rancangan yang diadakan oleh Kerajaan, mereka dapat menggunakan wang pampasan

untuk terjun di bidang perniagaan dengan merebut peluang mengambil tempat-tempat yang mungkin disediakan di dalam mana-mana rancangan perniagaan yang diadakan oleh pihak Kerajaan Negeri. Dalam hal ini, saya percaya Kerajaan Negeri yang berkenaan tentu akan memberi perhatian yang sewajarnya. Saya rasa jawapan berkenaan dengan ini terjawab juga apa yang telah dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Seberang Selatan.

Tuan Yang Dipertua, saya merasa ragu-ragu untuk menentukan suatu sikap yang telah dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kuala Selangor pada tengah hari tadi, iaitu tentang tanah Malay Reservation atau Tanah Simpanan Melayu. Apakah tanah itu disifatkan orang Melayu didiskriminasikan oleh kerana dia diresevkkan seperti Red Indian atau sebagainya dan di samping itu ada juga gambaran yang telah disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu tentang kalau tidak adanya tanah-tanah reserve Melayu maka mungkin tidak ujud bumiputra atau orang-orang Melayu di tengah bandar Kuala Lumpur ini. Ini adalah soal dasar. Pada masa-masa yang lalu, telah diwujudkan suatu undang-undang tentang simpanan tanah bagi orang-orang Melayu, bukan dengan tujuan untuk mendiskriminasikan orang Melayu dalam suatu kumpulan yang tertentu, tetapi pada fahaman saya ialah untuk menjamin bahawa tanah-tanah itu tetap terpelihara di dalam tangan bumiputra atau orang Melayu dan dengan demikian tidak akan timbul dalam kawasan tersebut tentang wang panas atau wang sejuk dan tentang pindah milik yang berleluasa antara tangan orang Melayu kepada tangan orang yang bukan Melayu.

Tuan Yang Dipertua, banyak perkara-perkara penting yang ditimbulkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat. Biarlah saya melompat dari satu perkara ke satu perkara. Ada Ahli Yang Berhormat yang mengemukakan saranan supaya Kerajaan Pusat mengadakan suatu sistem pengawalan atau pengawasan untuk mengawasi atau untuk menjaga supaya Kerajaan-kerajaan Negeri tidak menyalahgunakan kuasa yang diberikan oleh Parlimen. Kuasa-kuasa yang diberikan oleh Parlimen kepada Kerajaan Negeri, terutama dalam perkara tanah ini sebenarnya adalah untuk menyenangkan usaha-usaha Kerajaan Negeri dan juga usaha-usaha Kerajaan Pusat bukan sahaja projek Kerajaan Negeri malah Kerajaan Pusat sendiripun terpaksa diambil

di bawah Undang-undang ini oleh Kerajaan Negeri bagi digunakan oleh Kerajaan Pusat bagi kerja-kerja pembangunan. Ini, tidaklah bermakna bahawa kuasa yang diberikan oleh Parlimen kepada Kerajaan-kerajaan Negeri itu ialah kuasa untuk kegunaannya Kerajaan Negeri semata-mata, tetapi kuasa itu adalah kegunaan bersama bagi Kerajaan Pusat. Sementelahan pula kuasa itu tidak akan digunakan dengan sewenang-wenang oleh orang perseorangan, tetapi kuasa itu akan dilaksanakan mengikut cara-caranya yang sendiri melalui kuasa atau authority yang ada pada Kerajaan Negeri itu sendiri melalui Ahli-ahli Exco atau Mesyuarat Exconya sendiri. Dengan demikian, kalaulah berlaku penyalahgunaan dalam kuasa yang diberikan ini perkara ini boleh dirojokkan kepada Mahkamah. Barangkali, Mahkamah ataupun Badan-badan Pengadilan yang ujud dalam negara kita ini ada lebih dapat diharapkan daripada suatu Lembaga untuk mengawasi kerja-kerja yang seperti ini. Sementelahan pula, Tuan Yang Dipertua, selama ini tidak pernah timbul soal-soal percaya ataupun tidak percaya antara Kerajaan Pusat dengan Kerajaan Negeri tentang menyalahgunakan sesuatu peraturan dan undang-undang.

Walaupun bagaimanapun, saya percaya Ahli Yang Berhormat yang mengeluarkan saranan ini ialah berdasarkan kepada rasa kebimbangannya bahawa Kerajaan Negeri itu tidak boleh diharapkan untuk melaksanakan kuasa Undang-undang yang diberikan oleh Kerajaan Pusat atau yang diberikan oleh Parlimen. Biarlah samada Ahli Yang Berhormat itu berharap ataupun tidak kita tengok sejauh mana benda itu boleh berjalan dan kalau akan berlaku penyalahgunaan seperti kata saya tadi bolehlah kita rojokkan kepada Mahkamah.

Ahli Yang Berhormat itu dan juga ada seorang Ahli Yang Berhormat yang lain membangkitkan tentang ada Kerajaan Negeri yang mengambil tanah untuk sesuatu tujuan, tiba-tiba tidak jadi digunakan maka sepatutnya kata Ahli Yang Berhormat itu Kerajaan hendaklah menawarkan balik tanah itu kepada tuan punya asal dengan dibayar mengikut harga sebagaimana Kerajaan membayar dahulu kepada mereka. Tuan Yang Dipertua, saya tidak hendak menafikan memang ada berlaku kejadian seperti ini, tetapi tidak banyak, sebab pada masa Kerajaan hendak mengambil sesuatu tanah

itu keadaan-keadaan projeknya sudah ditentukan. Apabila tanah sudah diambil didapati keadaan itu berubah oleh kerana berubahnya suasana dan sebagainya. Ini bukan sahaja Kerajaan Negeri malah Kerajaan Pusat sendiri pun di bawah sesuatu Kementerian pernah meminta Kerajaan Negeri mengambil tanah untuk projek Kementerian, tetapi apabila sampai masa didapati timbul kajian-kajian baharu bahawa projek itu tidak sesuai di tempat itu dan atau sebagainya. Akan tetapi, tidaklah patut tanah itu diserahkan balik, sebab tanah ini mengikut dari segi hukumnya adalah halal, sudah dibayar dan sudah menjadi hak-hak milik Kerajaan Pusat dan tidaklah bermakna apabila tanah itu tidak dapat dilakukan untuk tujuan yang pada mulanya tidak dapat diubahkan pada tujuan yang lain, yang juga untuk kepentingan umum ataupun kepentingan orangramai. Tanah-tanah seperti ini disimpan oleh Kerajaan dan akan digunakan apabila tiba masanya kepada apa sahaja projek dan rancangan yang boleh memberi faedah kepada orangramai dan kepada rakyat sekalian.

Ramai Ahli Yang Berhormat yang telah mengemukakan berbagai pandangan tentang harga tanah seperti pembayaran yang tidak seimbang berlaku seperti yang dibangkitkan oleh beberapa Ahli Yang Berhormat yang lain. Saya rasa tak payahlah saya menjawabnya selain daripada mengatakan semua pandangan-pandangan itu akan saya ambil perhatian dan saya suka memaklumkan bahawa Kementerian saya sekarang sedang mengkaji masalah-masalah yang dihadapi oleh rakyat dan Kerajaan dalam perkara pentadbiran tanah dengan tujuan supaya urusan hal ehwal tanah lebih kemas dan lebih menyenangkan semua pihak. Dengan demikian, apabila kajian itu sudah selesai dapatlah kita cuba mengatasi masalah-masalah itu satu demi satu dan insya Allah dengan kerjasama ahli-ahli Yang Berhormat sekalian dan kerjasama Kerajaan-kerajaan Negeri masalah-masalah yang rumit itu dapat diselesaikan.

Saya suka juga menyebutkan tentang Ahli Yang Berhormat dari Bandar Melaka yang telah membangkitkan tentang masalah pindaan yang akan saya bentangkan di dalam Jawatankuasa sebentar lagi iaitu mengebelakangkan tarikh berkuatkuasanya Undang-undang ini. Beliau telah membuat suatu tuduhan bahawa setengah-setengah Kerajaan

Negeri telah melanggar Undang-undang, melanggar Perlembagaan, mengambil tanah dengan tujuan-tujuan yang tidak terkandung di dalam Akta Pengambilan Tanah, 1960. Sebab itulah maka pindaan ini hendak dikebelakangkan sehingga sampai kepada tarikh yang ditentukan pada 1960.

Tuan Yang Dipertua, sebenarnya sepanjang hari ini tidak ada Kerajaan Negeri yang telah melanggar akta itu. Seperti dalam ucapan saya waktu saya menyampaikan akta ini saya telah menyatakan bahawa sungguhpun ada peruntukan-peruntukan di dalam akta ini yang membolehkan Kerajaan-kerajaan Negeri mengambil tanah untuk sebarang projek bagi kepentingan umum atau kepentingan rakyat akan tetapi untuk mengelakkan sebarang keraguan maka patutlah di dalam Akta ini disebut atau didetailkan satu persatunya supaya dengan demikian tidak timbul masalah-masalah yang rumit pada semua orang dan tujuan kita mengebelakangkan pindaan ini ialah supaya pindaan ini berjalan selari dengan undang-undang asalnya yang mula-mula, iaitu pada tahun 1960. Jadi tidak timbul soal ada Kerajaan Negeri yang telah melanggar undang-undang dan soal kelaziman mengebelakangkan pelaksanaan sesuatu undang-undang itu adalah ayat lazim dalam theory undang-undang itu sendiri.

Tuan Yang Dipertua, Ahli Yang Berhormat dari Perlis Selatan tadi membangkitkan tentang tanah-tanah yang diambil oleh Kerajaan untuk perusahaan gula Negeri Perlis. Perkara ini, saya rasa bolehlah pihak Kementerian ini memberi perhatian dan pihak Kementerian akan berunding dengan pihak Kerajaan Negeri, jika benar, hal-hal ini berlaku akan kita cuba atasi supaya dapat dicapai keputusan yang baik bagi faedah rakyat, bagi faedah penduduk. Walaubagaimanapun, pihak gula FELDA ini bersedia untuk menerima bumiputra dan tuan-tuan tanah ini sendiri untuk bekerja buat masa ini di dalam syarikat Gula FELDA itu sendiri sebab sekarang inipun apa yang dialami oleh syarikat gula FELDA ini ialah kekurangan kakitangan yang kadang-kadang terpaksa FELDA mengambil pekerja-pekerja luar daripada Negeri Perlis. Kalau ada anak Negeri Perlis itu dan dekat pula dengan kawasannya, Alham-dulillah, ini dapat menambah tenaga kita untuk memajukan kawasan gula di Negeri Perlis itu sendiri.

Berkenaan dengan 1,000 relong yang dahulu ditubuhkan di bawah Syarikat Kerjasama Kampung Baru dan Perkebunan Melayu Sungai Junjung, Perlis kemudian akhirnya diserahkan balik kepada Kerajaan dijadikan rancangan tanah pinggir, memang benar tanah ini Kerajaan sudah mengeluarkan wang dengan banyaknya untuk dimajukan di bawah Rancangan Tanah Pinggir, tetapi malangnya kawasan itu sudah jadi padang jarak padang terkukur, kerana berlaku satu kebakaran dan mungkin tanah ini akan dapat dimajukan pada masa akan datang di bawah Rancangan Tanah Pinggir ini dan saya akan cuba siasat, apakah tanah ini sudah diserahkan kepada FELCRA ataupun belum. Walaubagaimanapun, soal kerosakan akibat daripada kebakaran itu sedang dikaji oleh Kerajaan Negeri Perlis dan juga oleh pihak Kementerian sendiri dan perkara ini akan dikemukakan kepada Kerajaan Pusat tentang cara-cara mengatasinya dan supaya rakyat di kawasan itu akan mendapat faedah yang sebanyak mungkin daripada Rancangan Tanah Pinggir yang semacam ini.

Tuan Yang Dipertua, masaalah yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Muar Utara, saya rasa, tak payahlah saya menjawabnya, sebab masaalah ini ialah hubungan Ahli Yang Berhormat itu dengan Kerajaan Negeri Johor itu sendiri dan saya berharap mudah-mudahan silap faham ini tidak akan berlaku dan kalau pihak Kementerian saya dapati ada yang boleh ditolong, kalau Ahli Yang Berhormat itu dapat kemukakan kepada pihak Kementerian ini untuk sekadar tanda kerjasama itu bolehlah, tetapi ini soal Kerajaan Negeri Johor itu sendiri jadi tak payah saya campur tangan atas perkara ini.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang Dipertua, untuk penjelasan. Maksud saya tadi bukan tanah yang diminta oleh syarikat PERNAS dalam Negeri Johor, tetapi dalam Negeri Perak, Selangor dan Pahang.

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Tuan Yang Dipertua, soal tanah yang diminta oleh Syarikat Perlombongan PERNAS, mengikut Ahli Yang Berhormat itu permohonannya telah dipermainkan-mainkan oleh Kerajaan Negeri. Sebenarnya sampai hari ini pihak Kementerian ini tidak menerima sebarang maklumat tentang hal ini, segagahnya baharu hari ini atau pagi semalam

ada saya terbaca dalam suratkhbar salah seorang pegawai PERNAS ada bersungut atas perkara ini tentang adanya kelambatan Kerajaan Negeri yang hendak meluluskan tanah ini. Perkara ini akan saya beri perhatian, cuma apa yang disebutkan tadi ada permohonan buat kilang bata katanya memakan masa sampai dua tahun tak selesai, ini saya tak mahu campur.

Ada Ahli Yang Berhormat membangkitkan masaalah hendak membesarkan jalan. Ini berhubung dengan Pegawai-pegawai Pentadbir Tanah ini supaya memberikan perhatian yang berat apabila hendak melibatkan pembinaan bangunan di kiri kanan jalan itu, sebab kadang-kadang kalau timbul binaan yang kekal, payahlah jalan itu hendak dibesarkan sebab payah hendak rombak ataupun hendak bongkar rumah itu. Sebenarnya ada peraturan-peraturan yang diberi kepada Pegawai-pegawai Daerah dalam mengawal, pembinaan rumah-rumah atau bangunan-bangunan di kiri kanan jalanraya yang di luar daripada kawasan bandar atau perbandaran. Perkara ini, saya percaya kalau kawalan-kawalan itu dapat berjalan dengan baik tidak akan timbul masaalah ini, tetapi mungkin rumah-rumah itu ialah rumah-rumah lama.

Saya rasa, patut juga saya sebutkan berkenaan dengan tanah-tanah yang diambil oleh Kerajaan kadang-kadang ada tanah yang luasnya dua ekar diambilnya $1\frac{1}{2}$ ekar mengikut syaratnya tinggal suku ekar dan tanah ini pada dasarnya tidak begitu berguna kepada tuan punya tanah dan patutlah diambil balik oleh pihak Kerajaan. Perkara seperti ini boleh dirundingkan dalam peringkat pentadbiran, jangan sampai tanah yang berbaki itu sampai satu setengah ekar, tetapi kalau suku ekar atau kurang daripadanya, saya percaya, perkara ini dapat diselesaikan di peringkat pentadbiran di antara pihak Kerajaan Negeri dan pihak pegawai-pegawai yang menjalankan urusan itu sendiri, dan hal seperti ini adalah satu perkara yang sering berlaku, sebab tanah tidak semuanya secukup ukuran dengan yang hendak diambil oleh Kerajaan itu sendiri.

Tuan Yang Dipertua, setakat inilah sahaja dan saya mohon supaya Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua dan diluluskan.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang Dipertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2—

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan supaya Fasal 1 dan 2 dipinda mengikut sebagaimana Kertas Pindaan yang telah diedarkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat. Pindaannya adalah seperti berikut:

Fasal 1—

- (1) Masukkan perkataan-perkataan “dan hendaklah disifatkan sebagai telah mula berkuatkuasa pada 13hb Oktober, 1960” selepas perkataan “1973”.
- (2) Masukkan perkataan-perkataan “dan mula berkuatkuasa” selepas perkataan-perkataan “Tajuk ringkas” yang terdapat dalam hasyiah.

Clause 1

- (1) Insert the words “and shall be deemed to have come into force on 13th October, 1960” after the word “1973”.
- (2) Insert the words “and commencement” after the words “Short Title” appearing in the marginal note thereof.

Pindaan dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Fasal 1 dan 2 sebagaimana yang dipinda, diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang. Rang Undang-undang dilapurkan dengan pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

PENANGGUHAN

Tan Sri V. Manickavasagam: Tuan Yang Dipertua, saya mohon mencadangkan supaya Mesyuarat ini ditangguhkan sekarang.

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Tuan Yang Dipertua, saya mohon menyokong.

UCAPAN-UCAPAN PENANGGUHAN

PERUMAHAN LAMA JALAN-JALAN DI KAWASAN

Tuan Peter Paul Dason (Pulau Pinang Utara): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, all over the country there are many roads in housing estates which have been surrendered to the Local Governments, but the Local Governments have refused to accept the surrender of these roads. These roads number in their hundreds and they service housing estates in which millions of poor Malaysians live. As a result and consequence of the Local Governments' refusal to accept the surrender of these roads, they refuse to maintain these roads on the ground that they are private roads. This is an attitude which Local Governments should not adopt. After all, the plans for these housing estates, the lay-out plans and the site-plans, have all, in the first place, been approved by Local Governments. Therefore, I cannot see any valid reason for the Local Governments, after passing the lay-out plans and site-plans of these housing estates, to refuse to take over the maintenance of these roads which are being surrendered.

The behaviour of the Local Governments, Mr Speaker, Sir, causes hardship and inconvenience to the public. The roads are not maintained. Therefore, they become dusty and they are full of pot-holes which are not covered and in fact they become dangerous to those who are forced to use those roads.

Mr Speaker, Sir, the owners of these houses who live in these housing estates pay house assessments and all kinds of rates, but the roads around where they live are not being maintained at all. This is very unfair. People who live in better localities have their roads maintained. They pay house assessment, they pay rates, but their roads are maintained. However, in the case of those in cheaper low-cost housing estates, because of the refusal of Local Governments to accept the surrender of the roads, though they pay house assessments and all other rates, their roads are not maintained. Are we having double standards in the provision of roads and maintenance of roads? This is all wrong, Mr Speaker, Sir.

Local Governments should not adopt such an attitude and discriminate against those

who live in poor areas. If the roads do not come up to standard, then why, in the very first place, did the Local Governments approve the site-plans and housing plans? They should not have approved them in the first place. But, having approved them, it is their responsibility to accept surrender of these roads and maintain them and, if necessary, improve on them.

I hope, Mr Speaker, Sir, that the Government would look into this issue and give it the serious consideration it deserves and insist that Local Governments hereafter accept the surrender of these roads and maintain them.

Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan (Datuk Ong Kee Hui): *(Dengan izin)* Mr Speaker, Sir, I would like, first of all, to inform the Honourable Member who has just spoken that the subject which he has raised regarding the taking over of the roads in housing schemes is a matter under the jurisdiction of the State Governments.

It is true that there are a number of housing estates in various places in which the roads constructed by developers have not been taken over by the Local Authorities for maintenance. This is because these roads were not constructed in conformity with the standards and specifications set by the Public Works Department or the Local Authority concerned. The majority of the housing estates where the construction of roads did not comply with the standards and specifications were situated outside the Local Authority areas and later some were included into the Local Authority areas whose boundaries had been extended. In some developments, the developers have sold all the houses and the Local Authorities concerned are unable to compel the developers to repair the roads concerned or to make up the roads to required standards so that the Local Authority can take over such roads for maintenance. However, after the enforcement of the National Land Code, 1966, the subdivision of land can only be approved if the roads to be constructed are in conformity with the standards and specifications laid down by the Public Works Department or by the Local Authority concerned and provided the developers surrender the land, on which the roads have been constructed to the State Government.

The law relating to the construction of infrastructure, such as roads within housing

estates, is being further strengthened through the New Streets, Drainage and Building Act, 1973, the draft of which has been made available to the public for three months for their views and comments. The deadline for these views and comments was the 10th of July, 1973, and I hope the Honourable Member who has shown so much concern over roads in housing estates has also submitted his views. The views and comments received will be processed and the draft will be appropriately revised, if need be, and, hopefully, presented to the next session of Parliament.

In future, the new law will require all developers to build roads and other infrastructure works in housing estates in accordance with proper standards and specifications. The state of situation of which the Honourable Member has just spoken will, therefore, not arise.

As far as I am aware, the State Governments or Local Authorities will not take over roads in housing estates if such roads have not been constructed in accordance with prescribed standards and specifications. This is understandable because the Local Authority cannot take over unless the land on which the road is built, as well as the road reserve, has been surrendered, and, secondly, the Local Authority will be put to greater expense on having to maintain a road which has not been built to proper standards. Moreover, such additional expense is not considered a fair charge on the rates as well as on the rate-payers.

The answer, perhaps, lies with the owners of the residential properties in question to either make up the roads themselves in accordance with the requirements and then hand them over to the Local Authority or to pay the Local Authority to do so. I would like to state, however, that this matter is under consideration by the Local Authorities and State Governments and, as this is a State matter, I would urge the Honourable Member to raise this matter in the State Legislature.

TANDA HARIBULAN PADA MAKANAN/BARANG-BARANG

Tuan Fan Yew Teng (Kampar): *(Dengan izin)* Mr Speaker, Sir, I hope the Deputy Minister of Trade and Industry will bear with me for a short while because I shall be very brief for the simple reason that the subject is a very straightforward one.

Mr Speaker, Sir, in our effort to protect and indeed promote the interests of consumers in what is increasingly a consumer society like ours, though we are still in the developing stage, we should not only concern ourselves with checking or fighting the vicious spiral of price rise but also make sure that both locally and externally manufactured goods and food items should be of a consumable quality, which means that we must concern ourselves at the most sophisticated level on the standard or the level of consumability of many of these goods and food items, especially those which are perishable.

It is in this context that I would like to urge the Government to take all the necessary steps to ensure that all manufactured goods and food items in tins, bottles or packaged form and which are perishable after a certain period of time, do carry expiry dates or dateline consumption marks. This will ensure that consumers do not get a stale or rotten deal by having to consume goods and food items that have gone bad, stale or unusable by virtue that they have passed the period of usability. There are scores of such items which I do not think we need to elaborate here, except just to briefly mention, for instance, packaged milk which more and more of our people are consuming nowadays, bottled drinks, cigarettes and meats from the supermarkets especially. I am sure the Honourable Minister is aware that foreign-manufactured camera films, for instance, also carry expiry dates. So do contraceptives, otherwise the consequences could well be very unhappy or even disastrous.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Musa Hitam): Tuan Yang Dipertua, saya ucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat yang telah membuat pandangan-pandangan berhubung dengan tuntutan supaya Tanda Haribulan dikenakan kepada Makanan-makanan dan Barang-barang yang Mudah Busuk dan Rosak.

Saya suka menarik perhatian Ahli Yang Berhormat itu bahawa istilah barang-barang dan makanan-makanan yang mudah busuk dan rosak ini boleh dibahagikan kepada dua. Bahagian yang pertama yang boleh masuk di dalam kategori barang-barang ini ialah bahagian di mana barang-barang itu ialah terdiri daripada barang-barang seperti sayur, telur dan makanan-makanan sehari-hari

seperti ikan dan sebagainya yang boleh didapati di pasar-pasar sehari-hari yang digunakan oleh pengguna-pengguna.

Kategori yang kedua ialah barang-barang dimasukkan di dalam containers ataupun di dalam bekas-bekas.

Pada pendapat saya, apabila kita bercakap tentang barang-barang dan makanan yang mudah busuk dan rosak, kategori yang pertamalah yang meliputi barang-barang yang kalau difikirkan dengan teliti tidak harus dan tidak mungkin dapat ditandakan haribulan keluaran barang-barang itu. Oleh sebab setahu saya seluruh dunia ini tidak dapat kita hendak tuliskan haribulan timun itu dikeluarkan untuk kegunaan pengguna-pengguna ataupun untuk penunjuk kepada pengguna-pengguna. Walaubagaimanapun, dari segi kategori yang kedua iaitu barang-barang di dalam tin ataupun bekas-bekas, saya memanglah bersetuju pada dasarnya di atas cadangan yang dibuat oleh Ahli Yang Berhormat itu, malahan pada masa ini boleh dikatakan ada barang-barang yang dimasukkan di dalam bekas-bekas ataupun containers yang sudah pun ada tanda haribulan keluarannya, tetapi tanda haribulan ini lebih berguna kepada pengeluar daripada pengguna-pengguna. Dan seperti Ahli Yang Berhormat ini sendiri telah menyatakan dan sedia maklum, misalnya di dalam barang-barang seperti filem dan sebagainya, sudah pun ada tanda masa ataupun haribulan. Pada pendapat saya, apa yang penting ialah bukan haribulan pengeluaran barang-barang itu, tetapi haribulan ataupun tarikh serta saat atau masa di mana barang-barang ini tidak boleh digunakan lagi.

Inilah prinsipnya yang sedang dikaji oleh Kerajaan di dalam segi ini saya suka menarik perhatian Ahli-ahli Yang Berhormat sekali lagi di atas penubuhan Majlis Penasihat Pelindung Pengguna yang dimulakan pada hari Sabtu yang lepas dan Majlis ini telah menubuhkan tiga kumpulan, iaitu kumpulan pertama berhubung dengan penyelidikan dan perancang Kumpulan A, kumpulan yang kedua ialah berhubung dengan penguatkuasa dan undang-undang—Kumpulan B dan Kumpulan C yang dinamakan kumpulan pembangunan pergerakan pengguna dan pablisiti. Berasaskan kepada ini bolehlah dikatakan bahawa soal menandakan haribulan pengeluaran ataupun haribulan

mansokhnya sesuatu barang itu boleh digunakan akan dikaji di dalam Kumpulan B iaitu kumpulan penguatkuasa dan undang-undang yang saya percaya akan dapat menjalankan tugasnya mengkaji keseluruhannya atas akibat-akibat daripada pelaksanaan syor yang telah dibuatkan oleh Ahli Yang Berhormat itu. Sekianlah, terima kasih.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Tuan Yang Dipertua: Dewan ditangguhkan sehingga pukul 2.30 petang, hari Isnin, 23hb Julai, 1973.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.45 petang.